

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IV Liepos-July 15 d., 1922 m. 442 No. 12 (125)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knights)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).....

SUBSCRIPTION RATES:
Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly 4.00
Advertising rates on application. All communications
must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:
Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
Į Užrubežį ir Chicago Metams 4.00
Pavienis Numeris 20c

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Tėvynės Meilė.

"Nors svetur aš daug klajojau,
"Nors laimingas šiaip buvau,
"Bet raudoti nenustojau,
"Kad savųjų nebmačiau". (Ateivis).

PASAULYJ yra daug gražių vietų, kur žalumy-
nai negelsta, kur tyliai per lygias lankas upe-
liai sruvena, kur girdima gražus ir jausmin-
gas paukštelių čiulbėsysis, kur jaunimo būriai vaka-
rais gražiai dainuoja, kur, tartum, kiekvieno širdį
ramintų ir teiktų valandėlę laimingo būvio, bet vis-gi
nėra gražesnio ir malonesnio kampelio už savo gimti-
nę. Jau pati prigimtis žmogaus širdin tą prie tėvy-
nės prisirišimo troškimą įdiegė, priversdama tolimos
šiaurės gyventoją pamylėti leduotą kraštą, kur nieku-
met nematoma gamtos žaliuojant ir negirdima jokie
paukštelio čiulbėsio; kur privertė pietų gyventoją,
juodveidį, gērėtis plikomis uolomis, kur vien tik aras
savo lizdą suka, ir dideliaisiais tyrais, kur akis neuž-
mato jokie žalumyno žaliuojant, nei srauno upelaičio
tekant.

Paklauskim dabar savęs, broliai, sesytės, kaip atrodo mūsų Tėvynė, kuri, likimo buvo skirta mums del įvairių priežasčių apleisti. Daugelis mūsų Vyčių yra gimę ir augę toje šalyje, bet daugiau yra tokių, kurie užaugę svetimoj šalyj. O vis-gi ir pas vienus ir pas antrus gislose teka tas pats lietuvių tautos kraujas, tampa ryšiais mus visus jungiąs su broliais-sesytemis, užjūryj esančiais, kurie taip-gi labai dažnai apie mus savo mintis pina. Mūsų šalis Lietuva turi skirtingas ir savotiškas gyvenimo ypatybes, nekaip mes čionai. Ten dabar, gal būt, ir didesnis skurdas, neg pas mus, tačiau mūsų širdys čion jaučia dar didesnį skurdą, nes Tėvynės kraujas mus be paliovos savep traukia, nors ir iš laimingiausios šalies. Bet vis-gi tą skurdą perauga gamtos grožybė ir meilė prie savo brolių. Ten dailiai lygios lankos žaliuoja, daugybe didesnių ir mažesnių upelių išraižytos, ten čiulba be perstojo miškuose, sodnuose ir pakrantėse daugybė įvairių paukštelių, ten dailiai vakarais jaunimas dainuoja, tarsi, pritardamas lakštutės giesmelei. Tasai atsiminimas slopina mumyse dabartinės laimės nuojautą, mes tuokart gal labai dažnai bent savo širdyje kartojam tuos ilgėsio žodžius: "Leiskit į Tėvynę grįžti pas savuosius". Kaip paukštelis nors ir turtingiausiuose karaliaus rūmuose būtų, visgi jam ten bus nejauku, jis stengsis iš ten šikiu ar tokiu būdu išsprukti. Taip ir mūsų širdys nuolat prie Lietuvos pakreiptos. Mums vien pagalvojus apie tolimos šiaurės gyvenimą, jau baisu darosi, tat ką bekalbėti apie tą neramumą, kurį jaustumėm, jei likimas mus ten apgyvendintų. Tą pat jaustų šiaurės gyventojas, jei apsigyventų mūsų šalyje. Taip tat gimtinė traukia kiekvieną savep nors ir iš laimės sodno. Tą prisirišimą junta visi žmonės be skirtumo luomo ir lyties. Tačiau jaunuomenė tuo Tėvynės meilės jausmu, kol dar jos širdyje neišbujojės nusiminimo ir opurtunizmo jausmas, turi ypatingai giliai persiimti. Prigimtis jaunuomenei duoda daugiausiai energijos, gražių norų, jėgų ir visą tolimesnį gyvenimą kovos su piktu laimėjimo viltimi pripildo, todėl tas brangias, Aukščiausio suteiktas, dovanas jau-

nuomenė privalo tinkamai sunaudoti; ji yra tautos — Tėvynės žiedas, kuris ateityj turės puošti visą šalies rumą, kilniais savo darbais, it lauro vainiku, nes senesnės kartos paves jaunesnei pradėtą darbą ir vėl toliau tęsti. Todel kiekvieno jaunuolio-ės yra pirmine gyvenimo užduotimi ruoštis prie sunkaus ateities darbo. Nevienas gal pasakys, kad aš myliu Tėvynę, bet gyvenimas turbūt nedaug tokių amatorių teparodytų. Ar daug šiandien rastūsi tokių, kurie pridėję ranką prie savo širdies galėtų be mažiausio svyravimo ištarti:—Dievas ir Tėvynė, tai svarbiausi mano siekiniai. Del jų — pasirengęs visas savo pajėgas aukoti."

Kame-gi, pagalios, toji Tėvynės meilės esmė glūdi. Tame, kad patenkinus šalyje visų piliečių teisingus reikalavimus, kad paliosavus žmones iš sielvartų jungo ir apsaugojus gyvenimo ramumą nuo viso to, kas pajėga ar kitu koku-nors būdu tą jų ramybę sudrumsti mėgintų; kad pakėlus šalies kultūrą ligi galimo aukštumo laipsnio, tad dora ir savitarpė meilė visoje šalyje pilniausiai klestėtų.

Tėvynės meilė žmonijai yra tartum impulsu, raginančiu prie išrišimo įvairių, nors ir sunkiausių, kaip dienos, taip ir ateities klausimų, kurie turi koki-nors sąryšį su visuomenės labo reikalavimais. Ji žmogaus širdyje taip gali suliepsnoti, kad nors ir sunkiausiuose bei pavojingiausiuose darbuose jam nepritruks noro, pasišventimo, drąsos. Žmogų gali pasakų tariamu karžygiu padaryti. Juk ar ne Tėvynės meilės pajėga ragino mažą mūsų jaunos kariuomenės būrelį statyti savo krūtines prieš dešimts, dvyliką kartų galingesnes priešo eiles? Ar ne drąsa ir viltis kovą laimėjo, kurios daviniais nūdien mūsų Tėvynė yra laisva ir jau nemažos ir gerai ginkluotos kariuomenės saugojama? Tėvynės meilė žmogų lengvai sužadina prie kilnių darbų, teisingumo ir doros dėsniais pagrįstų. Bet kaip peilis gali tarnauti ir duonai atpjauti, tai bus geras tikslas, ir tuomi pačiu peiliu žmogus gali nusizudyti. Panašiai ir su tėvynės meile. Jei žmogus savyje tos meilės nemokės tinkamai reguliuoti, per daug siauroms, savy-meile aptemdintoms akimis žiūrės gyveni-

mo realybėn, tai šalyje gali pagimdyti ištišą nelaimių eilę. Todėl svarbu tur būti, kad toji Tėvynės meilė būtų teisingais dėsniais pagrįsta ir žadinama kiekvieno širdyje, bet ypatingai jaunuomenės. Juk kas-gi ateityje galės plėtoti šalies kultūrą ir piliečių širdysna įdiegti tikrus tautinius jausmus, jei ne jaunuomenė? Jaunuomenė šalyje yra visa ir tik vienintėlė viitis ateities, kuri nušluosto bevilties ir nusiminimo ašarą kiekvienam, kam tikrai Tėvynės ateitis rūpi. Nuo jaunuomenės dorinio stovio ir tikybinių įsitikrinimų priguli laimingas ar pražūtingas šalies likimas. Užtat mums, Vyčiai-ės, svarba ateities itin tur rūpėti. Mūsų visų, be skirtumo luomo, amžiaus, lyties yra šventa prievolė tinkamai brangios savo Tėvynės Lietuvos reikalus pažinti ir iš anksto prie laukiamo darbo jau ruoštis. Kiekviena jos nelaimė ar laimė tur greitai rasti atbalsį mūsų širdyje; jos trukumai ir naujų darbų reikalas turi būti nuolat mūsų mintyje, idant, jaunystės jėgų žadinami, stotumėm prie sunkaus kūrybos ar pataisy-mo darbo.

Tėvynės meilė kiekviename tos šalies pilietyje, bet užvis labiau jaunuomenėje, turi reikštis ne vien dailiai skambančiais žodžiais, ne trumpos valandėlės karštų tėvynės meilės jausmu, bet darba is ir tai darba is toki ais, kurie kiekviename žingsnyje būtų gavinami tos Tėvynės meilės. Visos Lietuvos Katalikiškos jaunuomenės, kaip ir Vyčių, obalsiu yra — "Dievas ir Tėvynė". Tuodu žodžiu tur pripildyti jaunuolių širdis darbo ir ištvermės meile del Bažnyčios ir Tėvynės. Sakau tuodu žodžiu, nes Tėvynės meilė būtinai turi remtis Dievo meile. Kitaip bus peržengtos ribos Tėvynės meilės, tautišku-mas pasiektų kraštutiniausio šovinizmo, vieton laimės, šalyje būtų pagimdyta aršiausi tiranija ir bicuriausioj formoj būtų peržen-giama Dievo įsakymas — Mylėk artimą kaip patsai save. Be to niekumet kaimyninės tautos neturėtų užtikrinto savo gyvenime ramumo, jų gyvenimas būtų dažnai tuo ar kitu būdu trukdomas. Tuos dalykus, kurie yra pirmieji sielos išganymo reguliuotojai, t. y. Dievo ir Bažnyčios įsakymai, kiekvie-nas Vytis-ė privalo visumet statyti pirmon

vieton, jiems didžiausios svarbos priduoti. Nei vienas Vytis-ė, jei jis tikrai Tėvynę myli (o ją būtinai privalo mylėti) negali daryti nei vieno žingsnio, kuris prieštarautų Dievo ar Bažnyčios įsakymams.

Svarbiausias veiksnys, reguliuojąs tautos-šalies kultūrą ir visos žmonijos gerovę, tai *dora*. Nuo tautos doros priguli valstybės, šalies laimingas, ar pražūtingas likimas. Juk kas pražudė galingas jėgas ir kultūrą Romos ir Graikų valstybių, jei ne nedorybės? Nesigilinant į tolimos praeties laikų istoriją, prisiminkim sau artimesnę Franciją, gyvenančią merdėjimo valandas, kuri jau žengia į gyvųjų kapus nuo žemės paviršiaus. Tariamieji tautos vaikai, gyveniman vykindami socializmo principus, pirmiausiai griebėsi žiaurių priemonių prašalinimui tikybos iš mokyklų. Jie gerai suprato, kad tik tuo keliu eidami — skiepidami jaunuomenės širdysna tikėjimo neapykantą, lengvai galės savo teoriją gyveniman įvykinti. Tikslas tapo atsiektas. Bet kokios to pasekmės. Jaunuomenės ištvirtimas kasdien pradėjo augti. Prasižengimai prieš dorą šlykščiausioj formoj jaunuomenės tarpe tapo kasdieniniu gyvenimo reiškiniu. Vaikai savo prasižengimais greitai prilygo suaugusiems. Gi koks didelis nudien nusiminimas net ir pirmykščių tos nedoros minties šalininkų, kumet pastebėjo savo tautos degeneraciją. Aiškiai suprato, kad klaidingai pasielgė, prašalindami tikyba iš mokyklų, nes to darbo daviniais tapo ištvirtusios jaunuomenės visa karta. O esantis tautoj dorinis supuvimas, negal duoti reikiamų vaisių — gerų šalies darbininkų. Tumet tautai nėra kitokios išeities, kaip tik žengti karstan nuo gyvenimo scenos ir užleisti vietą doresnei visuomenei.

Todel ir mes, broliai-sesyts, — jei mylim Tėvynę, jei norim kumet-nors jos laimę pamatyti, tai pamylėkim dorą, ypatingai skaistybę, kuri dabintų nekaltas, jaunas mūsų širdis ir teiktų palaimą kiekviename žingsnyje. Dora tur reikštis mūsų darbuose, kalboje, žaisluose, rūbuose ir tt. Nūdien, nušvitus mūsų Tėvynėj šiltiems laisvės spinduliams, pasiliuosavus iš nagų kraujo siurbėjų,

jos ateitis mums ypatingai turi rūpėti. Čion toji Tėvynės meilė tur reikštis mumysekilnius darbus jos labai atliekant. Jei tikrai mes Tėvynę mylim, tat būtinai privaicom pamylėti kilnų darbą, Kristaus mokslo dėsniais pagrįstą, ir kiekvieną savo malonumą atsižadėti, jei to būtinai Tėvynės labas reikalautų. Bet labiausiai, kaip jau minėjau, privalom pamylėti dorą, kuri tikrai neklaidingą viltį ir džiaugsmą "Laimingo Tėvynės klestėjimo" išauks kiekvienoje kilnesnėje širdyje. Nes doros nepamylėję, melagingai tartumėm, kad mylim Tėvynę. Kiekvieno jaunuolio yra prievolė Tėvynę mylėti, o ją mylint — rauti iš savo širdies kiekvieną nedorybę, kuri terštų jo gyvenimą ir apsunkintų darbavimosi valandose. Raukim šalin iš savo tarpo taip labai išbujojusią girtuoklystę, kuri silpnina kūno ir dvasios jėgas, užmuša žmoguje visus kilnesnius siekius bei troškimus, išmintingą žmogaus prigimtį pavėčia gyvuliška, kuri gimdo daugybę įvairios rūšies nedorybių. Naikintina kortoms lošimas, kur daug laiko veltui praleidžiama, pinigai pralošiama, tarpusaviai bėrnai — piktumai sukeliama. Naikinti reik visa tai, ką sąžinės balsas neleidžia daryti, jei tiesioginiai nežinom ar tas darbas doras ar nedoras. Pamylėti reikalinga blaivybė, dori susirinkimai bei pasilinksminimai, kurie neužsitiesia ligi vėlybos nakties, pamiyeti reik doros knygos bei laikraščiai, kurie žadina žmoguje kilnesnius troškumus-mintis, ir duoda žinių apie einamo laiko reikalus bei nuotikius. Ypatingai dar privalom pamylėti tuos dalykus, kurie tiesioginiai mums primena tautos-tėvynės meilę. Yra tai įvairios tautinės žymės: pavyzdžiui drabužiai, išdirbiniai ir taip toliau. Mergelėms ypatingai nedovanotina senobinių tautinių dainų pamiršimas, o imitacija svetimtautiškų, kame daug mažiau, o dažniausia nieko nerandama, kas žadintų širdyje kilnius tautinius jausmus. Vienas mokslinčius yra pasakęs:—"daina — tai tauta" — reiškia iš dainos galima pažinti tautos gyvenimas, jos papročiai, jos dora. O ar maža grožės mūsų senobinėse dainelėse, kurias dar galima išgirsti iš žilų senučių lūpų? Bet reik tikėti, kad mūsų sesutės, kurios taip labai

Tėvynę myli, pasistengs tą žūstantį — brangiausį tautos turtą-dainelę, bent kiek gali-mybės leis, ir vėl sugražinti. Jos nepatingės paprašyti senučių, kad paniūniuotų senovės dainelę, ir be abejo jas popierin užrašys.

Pamylėti reikalinga savo kalba. Jos greitai, ypatingai mūsų jaunimas, pradeda drovėtis, kur nors su svetimtaučiais susidūręs. Amerikon nukeliavęs jaunikaitis, mergelė, vos tik spėja pramokti angliškai, jau ir žabaloja biauriausiu žargonu. Nesakau, kad jaunimas gyvendamas svetimoj šaly neturėtų mokėti tos šalies kalbos. Pažinimas tos šalies kalbos, kurioje ateiviai gyvena, daugeliu žvilgsnių būtina reikalingas. Kiekvienas ateivis Amerikoje turi mokėti anglų kalbą. Bet kaip tai skaudu ir liūdna darosi matant tą, kad lietuvių jaunimas ir savo tarpe susėję drovisi kalbėti savo tėvučių kalba. Taip elgdamiesi svetimtaučiuose vien juoką iššaukiame. Pamirštam mūsų kalbos gražumą, jos senumą, jos visą garbingą praeitį ir dabartį. Mūsų kalbos skambumu ir lankstumu gėrisi kiekvienas geros širdies svetimtautis, o mes drovimės. Tai yra didelė lietuvių tautos yda, nes tai parodo labai greitas mūsų žmonių ištautėjimas. Todel mes, Vyčiai-ės, savo kalbą turim pilnai pamylėti.

Taip tad bent trumpais bruožais pažvelgę į Tėvynės meilę, privalom ją visa širdimi pamylėti, pamylėti darbą, pasišventimą ir visa tai, ko jos meilė reikalauja. Pamylėkim ją, kaip mylėjo mūsų tautos iš miego žadintojai tais sunkiais laikais, kada dar ir spaudos savo neturėjom. Jie nekartą atsižadėdavo savo malonaus gyvenimo, šiltos ir pelningos vietos ir Tėvynės labai taip pasišventė, kad nei ištrėmimo į tolimą Sibirą nebijojo. Nebaugino jų geležiniai retėžiai, nes plakė jų širdyse karšta Tėvynės meilė. Jie savo išsverme ir karšta Tėvynės meile pergalėjo žiaurią rusų priespaudą, išbrėško mūsų tautai ne vien spaudos laisvę, bet ilgainiui ir Tėvynės nepriklausomybę. Štai vaisiai Tėvynės meilės!..

Nūdien sunkiais laikais bepradedant mūsų tautai valstybės kūrimo darbą, beslėgiant ją priešams iš visų pusių, daug išsvermės ir darbo reik parodyti kiekvienam jos

piliečiui, bet ypatingai jaunuomenei. Tačiau to darbo sunkenybė mus, Vyčiai-ės, nei kiek neprivalo bauginti. Mūsų visų obalsis — Dievas ir Tėvynė — jį tatai savo gyveniman vykindami galėsime tinkamu būdu savo Tėvynei patarnauti. Tame darbe neprivalom pasirodyti seniais, bet tokiais, kokiais tikrenybėje esam. Tasai kilnus jausmas yra visų mūsų širdyse, tik reik jį tinkamu būdu sąvyje pažadinti prie darbo, jei yra apsnūdęs ir stoti visoms jaunystės galioms prie darbo vardan Kristaus ir Tėvynės. Nepasisekimo valandose neprivalom rankas nuleisti ir ramiai žiūrėti, kaip slenka gyvenimas pro mūsų akis ir mintis. Jei tikrai mūsų širdyje liepsnoja Tėvynės meilė, tai drąsiai, be nusiminimų stosim darban. Jaunimas — tai galė, kurios joki galingesnė pajėga nepavaduos. Todėl jus, Vyčiai-ės, kviečiu pagalbon savo broliams-sesytėms, užjūryj esantiems, stoti į bendrą Tėvynės atstatymo darbą, aukščiau nurodytais dėsniais visą savo veikimą reguliuojant. O tik tumet sukursim galingus savo Tėvynei pamatus, doros dėsniais pagrįstus, ant kurių pastatytas valstybės rūmas galės laimingai išstisus šimtmečius klestėti ir būti liūdininku garbingų savo praeities sūnų darbų. Tasai lauro vainikas, kurį pins ateityj Tėvynė, bus mums, jei ištikimi būsim jos sądarbininkai. Tat prie darbo visi, Vyčiai-tės, prisimindami V. Kudirkos žodžius:

Kol jaunas, o broli,
Sėk pasėlio grūdą
Ir dirvos nepleisk!

o tik tumet būsim savo jaunystės užduotį pilnai atlikę.

A. K—vičius.

Garliava 4—VI—22.

Jaunuomenė — tautos ateitis. Šiandieniai vaikai — ateityje bus piliečiai, valdininkai, mokytojai, tėvai ir motinos, nuo kurių priderės tautos likimas.

Kad tabako rūkymas kenkia mūsų sveikatai, tai labai aišku.

Dr. M. Harvey.

Nuo Redakcijos.

Kadangi jubilėjinis "Vyčio" numeris išeis žymiai padidintas, reiškia dvigubai ar trigubai lėšuos išleisti, tatai Centro Valdybos posėdis, įvykęs liepos 2 d., "Vyčio" Redakcijos kambary, nutarė "Vyčio" numerį birželio 30 d. leisti už liepos 15 d. Tokiu būdu "Vyčio" už birželio mėnesį, šių metų, bus išėjęs tik vienas numeris.

Seimui Artinanties.

Artinasi Lietuvos Vyčių 10-sis Seimas. Junti, kaip iš anksto jau visi savo mintis kreipia į būsimą Amerikos lietuvių katalikų jaunuomenės suvažiavimą ir nekantriai iaukia jo. Visos Vyčių kuopos taip-pat laukia to Seimo, tikėdamos kad jis įneš Organizacijon žymių pagerinimų. Laukdami Seimo ir pagerinimų, tačiau nepamirškime, kad Seimas tik tada bus vaisingas, kada visi mes tinkamai prie jo prisiruošime. Nereikia mums laukti iš kitur įvairių malonių. Organizacijai ir sau gerovę turime patys pasidaryti. Visas Seimo vaisingumas priklausys nuo mūsų pačių. Mūsų gyvenimas ir Organizacijos pirmyneiga kas met iškelia daug įvairių reikalų, kuriuos metiniai Seimai turi išspręsti. Be tinkamo prisirengimo sunku tai padaryti. Del to visos Vyčių kuopos, visi, kam rūpi Organizacijos augimas, privalo iš anksto gerai prisirengti. Kuopos turi pradėti galvoti ir tartis savo susirinkimuose, aiškiai išdėstyti sumanymus, numatytus Organizacijos labui ir Amerikos lietuvių katalikų jaunimo gerovei. Taip pasidaravus ir prisiruošus, 10-sis Seimas bus gražus, vaisingas. Taip prisiruošus nereikės paskui skūsties, kad toks arba toks klausimas liko užmirštas.

Kasmet įvykus Seimui kuopos siunčia pasveikinimus ir aukas. Šiomet ypatingai kuopos ir pavieniai, sveikindami dešimtmetinį Seimą, turėtų pasižymėti ir aukomis. Apie tai ir-gi iš anksto reiktų pagalvoti. Tikras esu, kad nei viena kuopa, nei vienas narys neatsisakys paremti savo brangios Organizacijos ir parodyti, kaip rūpinasi jos

reikalais. Taip ir norisi pastatyti klausimas, katra kuopa jubilėjiniam Seimui prisius didžiausią auką? Katra atsistos pirmoje vietoje? 25 kp. (Cleveland, Ohio) kas met sumušdavo rekordą. Kaž kaip ji pasirodys šiemet. Pamatysime.

Tat visi ruoškimės prie jubilėjinio Seimo.

Rugpiučio pradzioje išeis jubilėjinis "Vyčio" numeris. Jis, be abejo, bus kelis syk didesnis už paprastą numerį. Jame, be Organizacijos istorijos, tilps daug gražių straipsnių, poezijos, paveikslų ir tt. Mano nuomone, jubilėjinis "Vyčio" numeris reiktų kuoplačiausia paskleisti jaunimo tarpe. Del to kiekviena kuopa privalo iš anksto užsisakyti, kokį skaičių egzempliorių ji galės savo apylinkėj paskleisti-parduoti. Kitaip, Centras nežinos, kiek jo spauzdinti. Nevėluokime.

M. J. Š.

Moksleivių Domei.

KURIE ŽADA DALYVAUTI JUBILĖJINIAME VYČIŲ SEIME.

Moksleiviams, kurie žada dalyvauti jubilėjiniame Vyčių Seime, vietos apsisotai bus parūpintos pas privačius žmones veltui. Kadangi Seimas jau nebetoli, tat prašome moksleivių iš anksto pranešti, žemiau paduotu adresu, ką žinotume, kiek vietų reikės parūpinti.

Domicelė Gustaitė,

Seimo Reng. Kom. Generalė Rašt.
9550 Russell St., Detroit, Mich.

Reikia turėti drąsos savo sumanymams išpildyti. Jeigu gerai apsvarstei kurį sumanymą ir pripažinai jį geru, naudingu sau ir kitiems, ir net-gi būtinu, negaišuok. Svyruok tik tol, kol dar visas reikalas nėra tau pakankamai aiškus.

Dr. M. Harvey.

Žilvitis.

Kelione.

(*Gerb. Kun. Pr. Juro primicijoms paminėti.*)

SUKAUPĖS krūtinėj ugdintus jausmus
Praeisi, nors siaustų verpetai audros;
Nors ir nevisi supras Tavo žingsnius,
Numoję pasakys: "Nebus mums naudos!"

Ant jų nesiskūsi, nors Tavo skausnių
Negirdės, nei siekių suprast nenorės.
Vienok, dar viliesi—tarp žemės vargų —
Skaistesnė saulutė kumet užtekės?

Ir Tu jau nekartą užviltas buvai,
Karčiai apsiverkęs esi gal nesyk,
Vienok tie troškimai, svajonės, sapnai
Viliodami sako: dar kartą bandyk!

Jauti kaip krūtinėj liepsnoja ugnis
Ir kalba Tau viltis atbudus slapčia.
Kas vargas, nelaimės, tamsioji naktis,
Jei darbo išalkus nerimsta dvasia!

Pazīnės vilingus šios žemės takus,
Ant kryžkelio vieną iš jų išrinkai;
Tas takas erškėčių, jis žeidžia padus,
Nuolat jį užtemdin migloti rūkai.

Uždegk žibintuvą! Iškelk jį aukštai,
O minios varguolių paseks greit Tave!
Tu pareigas savo gerai supratai,
Del labo žmonijos užmiršdams save!

Keliauk, Kristaus tarne, paskirtu taku,
Užmiršęs pasaulį ir jo tuštybes.
Aukščiausiasis Vadovas... su Juom bus jauku,
— Su Juom apgalėsi visas silpnybes!

6—10—1922.

Kun. Pranas M. Juras.

Išvestas į kunigus birželio 18 d., 1922 m., Šv. Kryžiaus Katedroje, Boston, Mass. Kunigystės Sakramentą suteikė jo Eminencija Kardinolas Walliam O'Connel. Pirmasis šv. Mišias kun. Pranas Juras atnašavo birželio 25 d., Lawrence, Mass., lietuvių bažnyčioje.

Didžiu džiaugsmu šiandien džiaugiasi kun. Pranas, nes pasiekė savo tikslą. Džiaugiamės kartu ir mes sulaukę naujo darbininko Kristaus Vynyne.

Kun. Pranas gimė 1891 m., Bridų kaime, Šiaulių apskr. Ten ir augo. Tėvai turėjo didelį ūkį, buvo gana gerai pasiturintys gyventojai. Nuo pat kūdikystės dienu

Pranas buvo didžiai prisirišęs prie mokslo. Būdami pasiturintys tėvai norėjo leisti jį mokytis "buhalterijos", bet Pr. neturėjo noro to mokytis. Ir štai gavęs darbą "Suvartotojų Krautuvėje", Šiauliuose, mokinosi per save svajodamas kada nors likti kunigu.

Štai, kun. Kučo primicijoje, dar mažas būdamas, daro intenciją ir prašo Dievo, kad ir jis kurią dieną galėtų duoti žmonėms laiminimą.

Dirbant Pranui krautuvėje, Šiauliuose atsidarė keturklasė mokykla. Dabar, mano sau Pranas, gera proga, bet ar leis tėveliai? Vieną vakarą, darinėdamas krautuvės langinyčias, pusbalsiai tarė sau: "Vistiek,

aš tų langų ilgai nedarinėsiu” ir pradeda slapta mokytis. Išlaikęs Šiauliuose kvotimus į antrąją klasę, sugrįžta namo linksmas ir prašo tėvelių, kad leistų jį toliau mokytis. Tėveliai sutiko.

Mokykloje Pranui gerai sekėsi. Per tris metus užbaigęs keturklasę, važiuoja Petrogradan laikyti kvotimų, kad gauti valdžios leidimą, kaip „švedui” stoti į seminariją. Su koku džiaugsmu jis laukė tos dienos, kada galės įstoti į seminariją. Bet štai rusų valdžia šaukia jį kariuomenėn, nes buvo sukakę jam 21 m. Ar išsizadėti savo tikslo, savo idealo ir eiti tarnauti carui, kurs netik nieko gero Lietuvai nedarė, bet dar spaudė ir persekiojo ją?

Taip mąstydamas vieną dieną Pranas susitinka draugą-moksleivį, kuris ir-gi šaukiamas kariuomenėn, ir tariasi, kas daryti. —Važiuojam į Ameriką!—Važiuojam! Ir padavę viens kitam ranką, su gailesčiu du draugu 1912 m. apleido savo tėvynę.

Amerikoje Pranas sutiko daug vargų. Be giminių, be draugų, nemokėgamas kalbos, pasijuto apleistas. Senovės pažįstamas, pas kurį Pranas atvažiavo, šaltai jį priėmė. Kada prie stalo Pranas persizegnojo, tie pradėjo iš jo juoktis, sakydami: “Mes tokių ‘monų’ čia nebedarome. Turėsi ir tu pamiršti juos”. Dar labiau juokėsi ir visokiais būdais atkalbinėjo Praną, kada jis pasisakė, jog atvažiavęs į Ameriką mokysis į kunigus. Bet tvirtas tikėjime Pranas nepasidavė. Ir, štai, tais pačiais metais, su pagelba kunigų, įstoja į Šv. Karolioaus Kolegiją, Baltimore, Md.

Kolegijoje Pranui gerai sekėsi. Tačiau, neturėdamas lėšų turėjo ir moksio metu ir per atostogas sunkiai dirbti tai valgyklose po penkioliką valandų į dieną, tai p. Vasišausko, S. L. R. K. A. Raštininko ofise, kaip pagelbininkas.

Uoliai mokindamasis per pustrėčius metus baigia Šv. Karolio Kolegiją ir vyksta Chicagon, kur vieniems metams įstoja į aukštąją mokyklą — De Paul Universitetą. Po vieno metų studijų tame universitete, 1917 m. jis vyksta į St. Louis, Mo. ir stoja į garsiąją St. Kenricko Seminariją. Vidury Seminarijos studijų kl. Juras pris-

rašo prie Sioux City, Iowa vyskupijos. Bet kadangi toje diecezijoje randasi tik viena lietuvių parapija, kl. Juras linksta apsistoti ten, kur gyvena daugiau lietuvių, kad, pasiekęs tikslą, kaip lietuvis, galėtų lietuviams ir tarnauti. Savo svajonę atsiekia, persikeldamas į Bostono arkidieceziją ir rudenį 1921 m. įstoja į Šv. Jono Seminariją, Brighton, Mass.

Būdamas Šv. Jono Seminarijoje kun. Pranas pasižymėjo moksle ir veikime, už ką visų profesorių buvo didžiai gerbiamas ir mylimas. Gi Kardinalas, matydamas jo gabumus, vienais metais pirmiau, skyrium į šventę į kunigus net šventą dieną ir dar katedroje. Geg. 26 d. tapo subdiakonu, birželio 15 d. diakonu, o birželio 18 d. “sacerdos in aeternum” (kunigas ant amžių). Birželio 19 d. visi Bostono anglų laikraščiai stebėdamies stambiomis raidėmis padėjo “Lithuanian is ordained priest”.

Kun. P. Juras, būdamas dar moksleiviu ir klieriku daug veikė, ypatingai su jaunimu, Vyčiais. Būdamas linksmas ir malonaus būdo kur tik apsistodavo atostogoms, tuojaus sutraukdavo apie save visą jaunimą. Be to jis yra gabus rašytojas — publicistas. Daug jo raštų įvairiais psiaudonimais tilpo ir telpa “Vytyje” ir kituose laikraščiuose. Jo įtaka Vyčių Organizacijoje buvo ir yra didelė. Keletą metų veik pagrečium jis gražiai ėjo Literatinės Komisijos nario pareigas, 1920—21 metais Buvo Centro Vice-Pirmininku, 1921 ir šiais metais eina Centro Pirmininko pareigas. Patapęs kunigu jis, be abejo, dar vieną laipsnį pakils aukščiau.

Žinodami kun. Juro praeities darbus ir idealus, džiaugiamės sulaukę jo kunigavimo dienos. Jo asmeniu padidėjo rimtųjų Bažnyčios ir Tautos darbuotojų skaičius. Tuo labiau džiaugiasi jaunimas Lietuvos Vyčiai, nes jame mato uolų organizatorių, auklėtoją ir rėmėją vienatinės katalikiškos jaunimo Organizacijos Amerikos lietuvių tarpe.

Kun. Juras, atnašavęs pirmųjų šv. Mišių auką Lawrence, lietuvių bažnyčioje, ir paskirtas darbuotis, eiti Kristaus tarno pareigas toje lietuvių kolonijoje.

Kaip seniau Lawrence lietuvių koloni-

joje bedievizmo ir nezaležnikystės triumfas buvo pasiekęs aukšto laipsnio, tik atvykus uoliam, pasišventusiam ir geležinės energijos kun. F. Virmauskui tas triumfas pradėjo smukti ir šiandien tik grobai jau likę, taip apsistojus ten kun. Jurui, tikime, kad Lawrence kolonija pražys pilnoje gražumoje.

Dieve padėk!

R.

—x—

Šv. Kazimiero Kanonizacijos 400 Metų Sukaktuvės Vilniuje.

Gegužės 27 d., 5 val., tuojaus po mišparų, Vilniaus vysk. dalyvaujant Minsko vyskupui Lozinskiui ir lenkų kariuomenės vyskupui Bandurskiui, išėmė Šv. Kazimiero relikvijas. Karstą iš vietos pakėlė kun. kaunainkas Liubenėcas ir kun. prof. Kraujalis, o kapitula nunešė jį iš Šv. Kazimiero koplyčios prieš bazilikos didįjį aukurą. Čia J. M. vyskupas Matulevičius atidarė karstą, peržiūrėjo relikvijas ir išėmė paskutinį dokumentą, kad jo vieton idėti naują dokumentą apie dabartines iškilmes ir relikvijų stovį.

Karstą uždarius, Minsko vyskupo Lozinskio mišparais ir gegužinėmis lietuvių kalba pamaldomis iškilme pasibaigė.

Gegužės 28 d. V. aštuntą valandą buvo labai iškilmingai atlaikytos lietuviams šv. Mišios. Celebravo Minsko vyskupas Lozinskis; pamokslą lietuvių kalba pasakė patsai J. M. Vilniaus Vyskupas. Be kapitulos bazilikos prieaukurėje susirinko daug lietuvių visuomenės atstovų.

Garbės vietose priešais vyskupo sosto sėdėjo p. p.: lietuvių tautos tėvas daktaras Basanavičius, Vrublevskis, Kimantas, Kairūkštis, Suvalkų krašto atstovas kun. Stankevičius, Laikinojo komiteto pirmininkas Stašys, Mokslo draugijos atstovas a-ras Šlapelis, Vytauto Didžiojo gimnazijos vedėjas literatas Šiauleniškis — Šikšnys, d-ras Alseika. Žmonių prisirinko taip daug, kad ir pusė jų negalėjo sutilpti bažnyčion. Pamaldos sukėlė žmonėse giliausio įspūdžio.

Čia lenkai pamatė, kad lietuvių Vilniuje ne taip maža, kaip jie visur skeičia, ir jų

žymesnieji pasitarė, kad noroms nenoroms prisieis duoti lietuviams bazilikoje lygių teisių su lenkais. Sumoje buvo pasakyta lenkams pamokslas. Minsko vyskupo Lozinskio pamokslas buvo politikos turinio, bet lenkams buvo pasakyta daug tiesos į akis, ką kiti lenkų svečiai iki šiol Vilniuje nėra girdėję, po to procesija su relikvijomis nuėjo į Šv. Kazimiero bažnyčią, o apie 7 val. grįžo taip pat atgal. Procesijos išvaizda buvo religinė; tautinių giesmių nęgiedota, kas Vilniuje retai atsitinka.

(“Vilnietis”)

—x—

Žilvitis.

Jura.

Ką-gi tu, jūra, paslaptinga,
Mane žavi, mane vilioji,
Tai giedi giesmę slepiningą,
Tai vėl vaidylos kanklēm groji.

Tu nenurimsti naktį-dieną,
Uolas granito plaudama,
Gelmėse jau slepi nevieną
Šaltoms bangoms užklodama.

Tavyje saulė ieško sosto,
Chaosų debes is suplėšo,
Kada naktis sparnais jau klosto,
Ant dangaus regračio žvaigždėto.

Apvirto į bedugnę jūrą
Dangus ir žvaigždės sidabrinės,
Puiki nušvito aureolė
Ant jūros-motinos krūtinės.

IV—X—XXII.

~~~~~
Prošepanas Kalvarijos derybose.

— Preč (Šalin — Red.) su derybomis!
Ei legiony, mano dvaro gelbėt!

— Kas tau brangesnis: dvaras ar legionų galvos?

— Chlopų galvų kiek nori, o mano dvaras tik vienas.

— O kai tie chlopai savo galvų neteks?

— Kai bus dvaras, bus ir chlopų — nutrynė delnus Prošepanas.

(Iš *Prošepano Priepuoliai*).

Pastabėlės.

Visų Vyčių ir gerb. skaitytojų prašome atkreipti dėmesį į gražų šio numerio įžangoje padėtą straipsnį "Tėvynės Meilė". Skaitykite jį palengva, nuo pradžios ligi galo.

Lietuvos Vyčių 10-sis jubilėjinis Seimas bus rugpiučio 21, 22 ir 23 d., Detroit, Mich. Kuopos iš anksto teruošia sumanymus ir įnešimus, tap-pat kiekviena kuopa terenka atstovus.

Praeitam "Vyčio" num. mes įdėjome p. Knizlaukiečio straipsnį, kuris nušvietė, kokius biaurius melus social-liberalai leidžia ant Vyčių ir kokių šlykščių priemonių jie griebiasi savo kovai.

L. Vyčių 16 kuopa, kurią "Tėvynė" buvo biauriai apšmeizus, privertė ją tuos šmeiztus atšaukti be jokio pasiteisinimo.

Jubilėjinis "Vyčio" numeris išeis rugpiučio mėnesy, prieš 10-jį jubilėjinį Seimą. Numerį išleisime žymiai padidintą ir pavairintą. Be Organizacijos istorijos, peržvalgos, straipsnių Vyčių reikalais, tilps daug kūrinių įžymiausių rašytojų, mūsų bendradarbių, poetų, dramaturgų ir tt. Be to tilps daug atvaizdų prakilnių tėvynainių, pirmųjų Organizacijos auklėtojų, pirmųjų ir dabartinių darbuotojų, taip pat daug vaizdų iš ten, "Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka".

Delfo visos Vyčių kuopos prašomos savo susirinkimuose pasvarstyti, kiek to numerio egzempliorių galės paskleisti savo kolonijose. Nes be paprasto skaičiaus, kokį spaudiname kiekvieno numerio, viršaus spausdinsime tik tiek, kiek gausime užsakymų. Laiko pranešimui duodame ligi liepos 31 d.

Pasidarbuokime, kad jubilėjinio "Vyčio" num. galėtume paskleisti mažiausia 10,000 egzempliorių.

Daug Vyčių išvažiavo ir važiuoja Lietuvon. Gyvendami Amerikoje ir užsigrūdinę nuolatiname darbe katalikiškoje dirvoje ir tėvynėn sugrįžę parodo nenuilstančią energiją.

Va, A. Žaliaduonis, gyvenęs Cleveland, Ohio ir pasižymėjęs darbuotojas rašo iš Lietuvos kun. A. Tamoliūnui laišką, kuriame tarp kita ko sako:

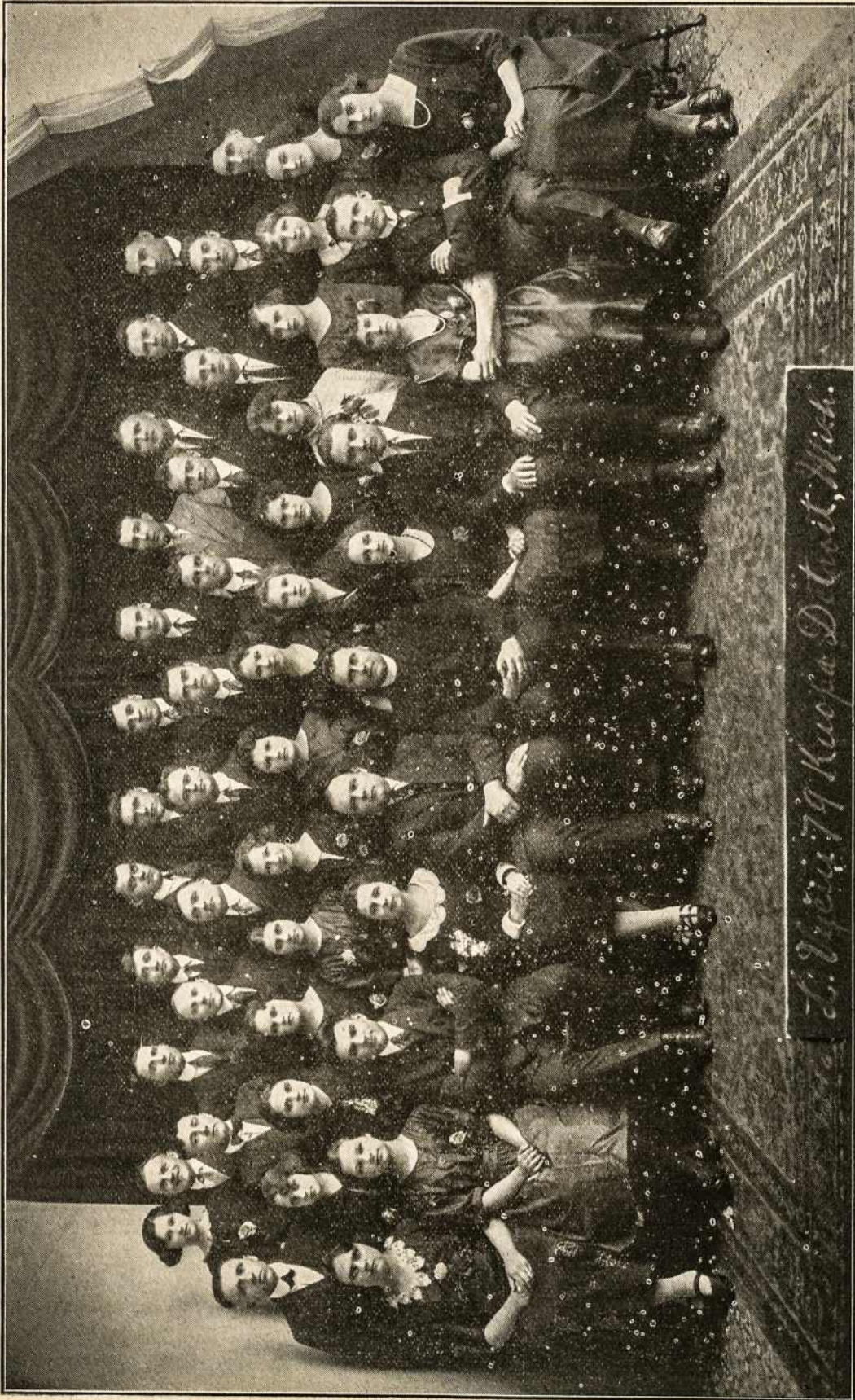
"Veltui dalinu laikraščius, knygas. Įsteigiau porą knygynėlių savo apylinkėje. Bedieviai siunta, bet aš nieko nepaisau, dirbu savo. Turiu žmonių pritarimą. Neužilgo grįšiu Amerikon, tai paliksiu Tėvynėje gražią atmintį. Lietuvoje bedievybė pamaži platinasi. Amerikiečiai ir sugrįžę iš Rusijos komisarai platina labiausia. Bet drąsiai galiu sakyti — jeigu kiekvienoje parapijoje būtų nors po vieną arba du veiklesniu darbuotoju, tai bedievybei kelias būtų amžinai užkirstas. Tik drąsiai reikia eiti į žmones ir ginti krikščionišką pasaulėžiūrą. Man teko susiremti su Lietuvos cecilikučiais susirinkimuose, tai juos į dulkes sumaišiau ir savo pusėn patraukiau. Auklėkit gerus katalikus, kurie drąsiai stoja už tikėjimą. Tik tokius siųskit Lietuvon, o Lietuva bus sutvarkyta Kristaus mokslo pamatais ir tt."

Nenuostabu tat, kad socialistai ir laisvamaniai, jei galėtų, Vyčius šaukšte vandens prigirdytų.

Didžiausios katalikų organizacijos — S. L. R. K. A. — Seimas, kaip jau praeitam "V." num. minėjom, įvyko birželio 20, 21 ir 22 d. Wilkes Barre, Pa. Atstovų suvažiavo 130. Prieš Seimą rodėsi, kad priešrinkai buvusios Centro Valdybos šiame Seime sukels didelio trukšmo. Gal ir būtų taip įvykę, jei ne dauguma atstovų, kurie Susmo reikalus ir jo gerovę buvo pastatę aukščiau visako. Centro Valdybos raportai parodė, kad per pastarus du metu Susmas padarė didelį žingsnį pirmyn, padidėdamas narių skaičiumi ir turtu. Naujų kuopų įsikūrė 22, narių skaičius padidėjo 3,307. VISO dabar Susmas įvairiuose skyriuose turi 23,792 nariu. Susmo turtas išneša 310,679.99. Valdybon sekantiems dviem metams išrinkta: dvasios vadas — kun. J. Ambotas, J. G. Milius — pirm., J. B. Šaliūnas — vice-pirm., J. Kizis — sekr., J. Stulgaitis — izd.

Linkėtina mūsų Susmui ir toliau taip augti, kaip augo pastaraisiais dviem metais.

Kiek pirmiau, t. y. birželio 19, 20, 21,

Liet. Vyčių 79-ta kuopa, Detroit, Mich.

Praeitų 5 metų bėgyje, ši kp. buvo Detroito lietuvių gaivintoja. Daug yra surengusi įvairių vakarų koncertų. Taip-gi nenuilstančiai darbuojasi tėvynės Lietuvos labui. Dabar uoliai rengiasi prie dešimtmetinio jubilėjinio Seimo, kuris įvyks rugpjūčio 21, 22 ir 23 dd.

22 ir 23 dd. Detroito, Mich. įvyko tautiškojo Susivienijimo Seimas, kuris, anot pačių tautininkų laikraščių, "nebuvo toks, kokio tikėtasi". Atstovų suvažiavo nedaug — 60. Daug trukšmo kėlė bolševikai, kurie viską norėjo kalti sulig jų pačių kurpalio. Dar toli prieš Seimą jie jau uoliai darbavosi, kad į savo rankas pagrobus Sus-mo vadžias.

Narių tautiškas Sus-mas turi 12,733. Turto \$393,064.03.

—x—

Vienintėlis mūsų katalikų dienraštis "Draugas" tankiai ir gražiai atsiliepia apie Vyčių Organizaciją. Nepersenai jo bendradarbio p. Žvalgaičio tilpo straipsnis antgalviu "Jaunimas". Pradžioje p. Ž. pažymėjęs, kad jaunimas yra tautos ateitis, jos pagrindas, sako:

Bet, dėja, arčiau prisiziūrėjus į jaunimą, negalima sakyti, kad jis visas yra tinkamas pamatui ant kurio tautos namus statome. Juk mes negalime pamatam dėti supuvusios, sugedusios medžiagos, nes ant jos nesilaikys namai. Taip lygiai ir jaunimas toli gražu nevisas yra tinkamas, nes jo didelė dalis, nors iš paviršiaus atrodo graži ir sveika, bet jos vidus yra sugedęs ir supuvęs... Taigi, tokiu jaunimu mes negalime pasididžiuoti, bet tik galime nusiskusti ir apgailėstauti.

Šioje gadynėje jaunimas visur yra labiau patvirkes, o ypač Amerikoje. Nueik į dirbtuvę, kur dirba vieni jaunuoliai ir pasiklausyk ką jie kalba, tai suprasi ko jie verti. Man teko dirbti vienoje vietoje su grįžusiais iš kariuomenės vaikiniais. Su jais geresniam žmogui pabūti negalima. Jie nuo pat ryto iki vakaro pliovoja prieš dorą ir tikėjimą. Vienas "gražiai" kalba, kitas dar "gražiau" ir taip vienas kitam neužsileisdami visą dienele paleistuvystę ir garbina.

Pažvelgkime kad ir į mažesnius ir ten tą patį atrasime. Kaip statistika parodo, Chicagoje, kasmet į pataisos namus yra išvežama suvirš 600 vaikų ir mergaičių nuo 8-nių iki 14-kos metų amžiaus, už prasižengimą prieš dorą. Taigi plaukai šiaušiasi ant galvos, pamintijus kokia bus tautos ateitis, jeigu jaunimas tokis yra. Ištikrųjų, mirties pavojaus smėkla žiūri tautos ateičiai į akis...

Pažymėjęs šį liūdną faktą, p. Žvalgaitis neabejotinai sako, kad jaunimui iš to purvo išbristi gali padėti tiktai tvirtas tikėjimas, tankus artinimasis prie Šv. Sakramentų. Del to, jei norime, kad mūsų jaunimas būtų tvirtu tautos pamatu, jos žiedu, reikia nuo pat kūdikystės dienų aklėti katalikiškoje

dvasioje. Straipsnį p. Žvalgaitis šitaip baigia:

"Jaunimas turi burtis, dėtis į organizacijas ir pratintis veikti Tautai ir Bažnyčiai. Ot, mes kaip tik ir turime tokią jaunimo organizaciją, kuri tam obalsiui dirba: tai yra Lietuvos Vyčių Organizacija. Prie jos priklauso praktikuojantis katalikiškas abiejų lyčių jaunimas. Vaikinai ir merginos. L. Vyčių Organizacijoje, jaunimas gali išsilavinti kaip moraliai, taip ir fiziškai. Beveik kiekviena L. Vyčių kuopa turi vakarinius kursus, kuriuose yra mokinama: matematikos, lietuvių ir anglų kalbos, geografijos ir kitokių dalykų. Taip-gi jie turi dramatiškus ratelius, kuriuose lavinasi scenos dalykų. L. Vyčiai turi įsisteigę atlėtiškus ratelius kur mankština ir lavinasi fiziškai. Taigi, jaunimas priklaudydamas prie L. Vyčių Organizacijos sustiprėja moraliai ir fiziniai. Už tai lai nelieka nei vieno jaunikaičio nei mergaitės kuri ar kuris nepriklausytų prie taip prakilnios L. Vyčių Organizacijos".

"Draugas" yra Vyčių draugas, del to visi Vyčiai-ės privalome kasdieną su juo draugauti.

—x—

Įvairios žinios.

(Iš Liet. Inform. Biūro).

Liepos 2 d. iš Paryžiaus parėjo žinia, kad Šantarvės Ambasadorių Taryba birželio 30 d. susirinkime Lietuvos Respubliką pripažino Lietuvą pilnai nepriklausoma valstybe. suv. Valst. tame sus-me nedalyvavo.

Lietuvos Atstovybės prie Vatikano naujas adresas. Lietuvos Atstovybė prie Šventojo Sosto persikėlė iš Tar de'Spechi, į savo butą: Via Vaaldier. (Elta).

Lietuvių persekiojimas Vilniuje. Vilniuje lenkai areštavo visų lietuvių laikraščių redaktorius. Lietuvių Politikos personalą. Iškratė gimnazijos mokytojus. (Elta).

Lenkiškų Muravjovų darbai. Naktį į antrą birželio lenkai padarė pogromą Vilniuje lietuvių loidžiamų laikraščių redakcijose bei spaustuvėse.

Išbarstė raides, paėmė antgaivių klišes. Visi lietuvių laikraščiai: "Vilnietis", "Garsas", "Litwa" ir "Nasza Ziemia" uždaryti. Iš redaktorių, leidėjų ir spaustuvių vedėjų paimti raštiniai pasižadėjimai, kad lietuvių laikraščių nebeleisią.

Lietuvos vyriausybė yra pasiuntusi delei to protestą Tautų Sąjungai. (Elta).

Reikalavimai.

KIEKVIENAS mūsų gyvendamas pasaulyje, reikalauja daugel daiktų savo gyvenimui palaikyti. Visųpirmiausia atkreipiame dėmesį į tą, kas yra reikalingiausio kūnui, kaip maistas, drabužis, užlaikymas kūno sveikatos, atsigyvimas nuo priešų ir poilsis. Bet tuo nepasibaigia mūsų reikalavimai. Dar reikia mums ir tokių dalykų, kurie, nors ir nebūtinai reikalingi, bet kurie linksmina ir puošia mūsų gyvenimą.

Taip, pav., rūpinamės įgyti pagarbes ir gerų santykių su artimais ir tolimais savo kaimynais, o taip-gi visokios rūšies gyvenimo prabangos. Tie visi gyvenimo reikalavimai mainosi taip pat, kaip ir visa žmonija. Vieni prapuola, kiti atsiranda ir kartkart prakilnesni ir daugiau išsitobūtinę. Bet visados galima pastebėti, kad žmonių reikalavimai esti ne vienodi: vieni daugiau reikalauja, kiti mažiau ir tt.

Žmogus, mažai reikalaujantis greičiau randa pasitenkinimą gyvenime, nes jis dar nedaug naudojami pasaulio turtais, ir jo paties užsitarnavimas suteikia jam daug linksmybės ir džiaugsmo. Bet, jeigu visi būtų mažai reikalaujantys, tai žlugtų pirmynėiga ir žmonės atsirastų barbariškame stovyje. Daug reikalaujantieji žmonės išdirba naujus reikalus ir gyvenimo prabangas ir kuo daugiau turi, tuo daugiau nori. Iš to galima matyti, kad jie niekuomet negali būti patenkinti ir laimingi. Jie greitai pripranta prie visų gėrybių ir niekas jiems nesuteikia pastovaus džiaugsmo.

Būtų išmintinga, jeigu kiekvienas iš gyvenimo reikalautų tiek, kiek savo darbais užsipelnė. Bet anaiptol netaip dedasi pasauly. Vienas reikalauja visai mažai, nors jis sulig nuopelnų galėtų daugiau reikalauti, kitas-gi reikalauja daugiau negu jam prieguli. Kada girdžiu gyvenimo reikalavimus, atsimeinu du savo draugu. Vienas buvo

aukšto valdininko, antras-gi vargingos našlės sūnus

Pirmasis buvo daug reikalaujantis ir nors visako turėjo užtektinai, nors puikiausius dėvėjo drabužius, vienok nebuvo patenkintas ir visoko buvo jam maža. Paklaustas, kuo jis žada būti, atsakydavo, ministriu. Antras-gi (našlės sūnus), nors ir neturtingas, bet visumet buvo linksmas ir patenkintas, su draugais elgdavosi mandagiai ir todėl visi jį mylėjo ir gerbė. Jis būtų galėjęs užimti pirmą vietą klasėje, bet kadangi turėjo kitus mokytis, norėdamas ką nors užsidirbti, tai pasitenkindavo antra arba trečia vieta. Mes-gi, draugai, matėme, kod jis visame viršija pirmąjį mokinį.

Įdomu žinoti, kuomi liko tie jaunikaičiai.

Pabaigę mokslą abu gavo valstybinę tarnybą. Pirmasis, kaip ir visumet, svajojo apie aukštą vietą ir rūpinosi vien tik savimi.

Ir tikrai jam kol-kas viskas vyko; buvo visų gerbiamas, nors gal ne dėl doros ir išmintingumo, bet dėl tėvo aukštos tarnybos ir turtingumo.

Tuo tarpu numirė tėvas. Didelės pajamos nustojo plaukti, šeimynos-gi išlaidos nesumažėjo, todėl pridirbo daug skolų ir nei sūnus, nei motina nemokėjo tų išlaidų sumazinti.

Pagaliaus niekas jiems nenorėjo skolinti. Tasai daug reikalaujantis jaunikaitis, neturėdamas ką veikti, apleido Europą ir išvažiavo Amerikon. Kai-kurie pažįstamieji matė jį smuklėje pardavinėjant alų.

O tas-gi, neturtingos našlės sūnus, kuris mažai reikalavo, yra dabar ministeriu didelėje valstybėje. Jo sūnus ir dukterys baigė aukštus mokslus. Jis-gi visados pasiliko mažai reikalaujančiu ir doru žmogumi.

Tokie tai likimai tų dviejų žmonių, kurių reikalavimai skyrėsi nuo mažų dienų.

Žmogus gali ir privalo statyti reikalavimus gyvenimui, bet pirmiausia turi pažvelgti į savo darbus ir nuopelnus, pasiklausti

savo sąžinės, ar vertas yra to, ko geidžia, ar gali be padarymo skriaudos savo artimui išpildyti savus norus ir užmanymus. Toksai žmogus, padoriai žengdamas gyvenimo keliu, gali nors retai kada išgirsti pasaulinį balsą: permažai reikalauji už savo nuopelnus, nes jie daug daugiau yra verti. Kas padoriai elgiasi, tas visumet sulaukia užmokesnio už savo gerus darbus, kurie niekadęs nenuveina veltui.

O tasai-gi, kuris perdaug reikalauja, neretai išgirsta nuo visuomenės labai kartų žodį, kuris visados gali pasilikti joje širdyje. Neprivalome savo gyvenimo reikalavimų matuoti pagal to, ką matome pas žmones: gerą būvį, linksimą laiko leidimą, garbę ir tt. Tiesa, gyvenimas laimingų žmonių parodo mums, ką žmonės prie kai-kurių sąlygų gali apturėti ir prie ko galima siekti, bet nerodo to, ko kiekvienas turi tiesą reikalauti. Turime tačiaus manyti tą, kad likimas patalpina mus greta su nepermaldaujama gamta, su kuria mūsų bočiai tūkstančius metų turėjo kovoti dėl menko duonos kąsnelio. O ta kova ir šiandieną yra reikalinga, kaip ir visumet. Taigi, lai būna visi mūsų reikalavimai surišti su mūsų nuopelnu, kad priešingai darant nepadarytumėm skriaudos savo artimiems.

Kun. J. Žydana.

Gelbėkim Tėvyne.

Kas tik gyvas ir kas gaii,
Lai kiekvienas savo dalį
Noriai mūs Šauliams aukoja
Ir lai to neat'dėlioja.

Gelbėt reikia juk Lietuvą,
Lai Tėvyne mūs nežūva:
Gimė, tad ir lai gyvuoja,
Jai ginklų lai nestokuoja.

Ar tai miestas ar kaimelis, —
Ten ar jaunas ar senelis, —
Ginklus tur visi turėti
Ir kiekvienas tur būdėti.

Priešai pančius mums gamina
Ir pavergti mus ketina,
Tad sukruškim, nedvejokim,

Į eiles gynėjų stokim.

Lai nebūna tarp mūs vieno,
Kad nepirktų kulku, plieno;
Reik Tėvyne mūsų ginti,
Laimės jai vainiką pinti.

J. A. V—nė.

Nenusimink!

Nenusimink, nors tau ant tako
Klestėtų usnys ir dygliai!
Neatsižvelgk, ką žmonės sako,
nors skaudūs žodžiai ir giliai
jaunon krūtinėn tau įsmigtų,
bet rauki jos, kad nė žymės neiiktų.
Kai skausmas degins tau krūtinę,
ir naujos žaizdos atsivers,
o akys, ašaroms aptvinę,
į žydrą dangų pasikels,
nenusimink!—ausis Aukščiausio
tave visur visumet klauso.

Nors audros šėlstų ir be galo,
daužytų laivą į uolas,
neduotų siekti idealo,
mintis blaškytų tau geras —
nemeski irklo, nenuliūški,
bet sielą į padanges siūski!
Lakiok viršui aukštųjų girių,
viršui kalnų, sniegais dengtų;
darbais pasiremdams didvyrių,
keliauk su jais visur kartu,
takus pramindam s žmonijai,
besėdams šviesą plačiai miniai!

Jau neatsižvelgk daugiau į žemę,
nors tave motų jon draugai,
žemai užaugę ir gyvenę
pasaulio amžini vergai,
nes iš aukštai žemiau nukrisi,
juodon bedugnėn įsirisi.

Aukščiau prie Dievo — Tobuībės,
į uostą amžinos tiesos!

Tau atsivers visos grožybės,
širdis krūtinėj suplasnos
laisvai, saldžiai, po sunkių žygių
su vainiku garbės karžygių!

Nenusimink, kad ir žudytų
tave pasaulio slibinai
nuo pat jaunystės tavo ryto —

Ką gausi tu už tai — žinai:
vainiką laurų jau nupynė
ir Dievas ir mūsų tėvynė!..

Pr. Genys.

IŠ 1918 M.

Jauna, skaisti merguzėlė
Mane pradeda mylėt,
Ir tai meilei dainužėlę
Ji žadėjo man sudėt.

Anksti rytą, saulei tekant,
Išėjau šienelio paut;
Tirštoj žolėj dalgiui šnekant
Troškau greitai jos sulaukt.

Štai ateina — gelsvos kasos,
Akys — vasaros naktis,
Krečia rasą kojos basos,
O jos žvilgsnis, kaip ugnis.

Tarus brangų meilės žodį
Man, berneliui Lietuvos,
Prisiglaudus pasiguodė
Del likimo jos, jaunos.

— Valgyk mielas, aš skubėjau
Nešt tau pusryčių gardzių,
Dainužėlę jau sudėjau
Ilgestėlių neramių.

Ir suskambo plačios lankos
Žodžius slėpdamos guvius:
— Antai, girdi, gaudž' patrankos
Leisdamos baisius šūvius.
Miels' berneli mesk daigėlę,
Eik, mielasai, paskubėk,
Eiki gint tėvų šalelę,
Eiki priešą nugalėk!

Ir liko nepiautos sužėlusios lankos,
Berneliai į karą išjojo,
Ir griovė sunkiosios beširdės patrankos
O likę meiluzės rauduoja.

— Nelaukit seselės, nelauk motinėlė
Negriš jau sūnus — ažuolėlis,
Nelauk, neraudoki jaunoji mergeiė,
Negriš jau tavasi bernelis.
Neskamba jau lankos, nei girios dainomis,
Tik girdisi rauda merguzės,
Jos viltį ir meilę žemelė užklojo —
Ramiai ilsis josios meiluzis.

Doma.

Laukiau Bernelio.

Saulė leidos už kalnelio —
Skubinau aš į darželį,
Ten žadėjau laukt bernelio
Ir priskinti jam gėlelių.

Ilgai laukus prie tvorelės
Man širdelė verkt pradėjo
Nei suskintosios gėlelės
Numaldyt jos negalėjo.

Danguj žvaigždės sužibėjo,
O tenai šviesi žvaigždutė,
Viena tiktai man mirksėjo,
Kas kitiems, kad aš liūdnutė!

Vėversys apreiškė rytą,
Dar aš laukiau bernuželio,
Nors viltis jau pražudyta
Ir svajonės jau išnyko.

Rods girdziu kur tai dainelę...
O, dangau! Tai jo balselis,
Nuramins jis man širdelę,
Ir laimuzė bus su mumis!

Miško Bronius.

Mūsų Pievos.

Pilnos gėlių ir žalumo;
Pilnos žiedų ir gražumo
Puikios, žalios mūsų pievos.
Daugel širdžiai malonumo
Suteikia sielai ramumo,
Puikios, žalios mūsų pievos.
Čia žolytės, čia žiedeliai,
Čia meilės mano žodeliai,
Čia vis skamba ir dejuoja.
Žydi gėlės... galvas kelia
Prieš saulytę — motinėlę
Kuri meiliai jas bučiuoja.

Lietuvos Vyčių 90 Kp.
Harrison ir Kearney N. J. Kovo 19 d. 1921 m.

Photo By MARON Studio
226 Horizon aka Harrison N. J.

Liet. Vyčių 90 kuopa Harrison ir Kearney, N. J. Pirmoje eilėje žiūrint iš kairės sėdi: J. Stasiu licnis, rašt.; P. Karnila; vidury K. Nakraša, pirm.; A. Zaikutė, vice-pirm.; V. Šimeliūnas, ūzd.; L. Budrevičius, besketbolo ratelio "menedžierius". Ši kuopa greitai laiku mano sutverti ir basebolo ratelį.

Pranas Genys.

Jaunystė.

Ne tai paukštis lekia, skrenda:
Į padanges, į žydriąsias...
Ne tai laivas tyliai brenda,
Į bangūzes, į šaltąsias...
Ne tai vėjas dūmas audžia,
Ne mergužės tai dainuoja...
Ne skausmai krūtinę spaudžia,
Ne tai stygos suvaitoja...

Tik jaunystė, jaunystėlė
Skrenda diena po dieneles
Į nežinomas šalis...

Kam troškimais neribotais
Mano sielą bevilioji?..

Kas sparnus jai sulaikys!..

Telšių Žem. Gimn. 24—II—22.

Pr. Genys.

Sudiev, Saulele.

(Elegija).

Malda vakarinė varpų sutartine
Iškilo į dangų,
Man vilgo blakstienas rasa sidabrinė
Rymojant ties langu.
Kas ilgėsį maño įspės slėpiningą,
Svajonę nutildys?
Kas mane priglaus, tikrai nelaimingą,
Ir džiaugsmu pripildys?

Jau daugel dienelių paskendo už girių,
Visas aš lydėjau.
Jaunystė štai džiūsta, kaip ašaros tyros,
Kurias pamylėjau.

Suvilgė blakstieną rasa sidabrinė
Rymojant ties langu,
Malda vakarinė varpų sutartine
Iškilo į dangų.

Dramos Sekcija

IŠ PO ŠLĒKTŲ MALONĖS.

—x—

VI VEIKSMŲ VAIZDELIS IŠ BAUDŽIAVOS LAIKŲ.

Parašė A. Živaitis.

(Tęsinys).

SKIRPSTAS (pagriebia Muzurskiui ranką). Pone, ji nekalta!

MUZURSKIS (sustoja mušęs). A, tai tu kaltas!

SKIRPSTAS (įsidrąsinęs ir pikčio pagautas). Kokia čia kaltė? Ar tai kad savo kūdikio neduodame ponui paniekinti!

ULINSKIS. A, tai šitaip! (puola ant Skirpsto, kerta kelius kartus per pečius).

SKIRPSTAS (nutvėręs ranką). Liaukis pone! Ar dar neužteko to, kiek priplakėte, ir to, kad žemę ir namą atėmėt ir padarėte mus amžinai daro vergais?

ULINSKIS. Von, šunie! (tarnams) Laiykite jį! (Peisinskis ir Makabardskis pagriebia Skirpstą) o dabar, tu, prakeiktas mužike, pasakyk, kur dėjai Barbutę.

SKIRPSTAS. Kad ir iki mirties užkaposi, neišduosiu savo kūdikio.

ULINSKIS (įdūkęs). Laiykite jį drūčiai! (tarnai laiko, Ulinskis kančiu kupoja) Klausyk pono! klausyk pono! (Skirpstas rai-vosi, tamposi).

URŠĖ (parpuolusi ant kelių prieš poną). Ponuli, pasigailėk mano vyro! Dovanok!

ULINSKIS (pastumia ją). Šalin, boba! Užmušiu kaip šunį, jei nepasakys kur Barbutė!

URŠĖ (verkdama). Ponuli, turėk širdį!

ULINSKIS. Sakau von, tai von! (Juozapui). Laiyk ją! Ir ji atsiims savo (Juozapats pagriebia Uršę).

URŠĖ (verkdama). Dievulėliau, kuogi mes nusikaltome (į mušamą vyrą). Mano brangus! Tu neišlaikysi! (alpdama) Pone, nemušk jo, Barbutė Šlapučių kaime pas tą! Ai!

ULINSKIS (liovęs mušti). Ką ji sakė? (Skirpstas sunkiai alsuoja).

MUZURSKIS. Barbutė Šlapučių kaime.

ULINSKIS. Bėg greičiau ir surask ją! Pagelbai paimk porą vyrų.

MUZURSKIS. Klausau (išeina).

SCENA XII.

Tie patys be Muzurskio.

ULINSKIS (Skirpstui). Prakeikti mužikai! Aha, gavote ir turėjote išduoti (Uršę verkia).

SKIRPSTAS (kiek atsigavęs į Uršę). Et, tu boba! Nesulaikei liežuvio (šluosto ašaras, Uršę labai verkia).

URŠĖ (puola prie vyro, apkabina). Mano brangus, širdis man plyšo matant tave taip mušamą, negalėjau sulaikyti.

SKIRPSTAS. Vėpla, pamanyk, ką padarei!

ULINSKIS (piktai į Skirpstą). Ką čia dar murmi? Prie darbo! Barbutė pas mane bus laiminga. Būsi ir tu neužmirštas, jei tik nesipriešinsi! Girdėjai?

SKIRPSTAS (į šalį). Prakeiktas pon-palaiki!

ULINSKIS (smarkiai). Eik prie darbo! (Skirpstas eina, paskui jį Uršę). Tu boba, pasilik, turiu tau dar ką pasakyti (Uršę sugrišta). Eik į virtuvę ir lauk kol atves Barbutę (Uršę gugčiodama išeina. Ulinskis Juozapui). Atvesk čia Joną Žagarą (Juozapas nusilenkia ir išeina).

SCENA XII.

Ulinskis vienas.

ULINSKIS (linksmas). Ot, tai puiku! Barbutė tuojaus bus dvare. Žioplai tas Muzurskis, Barbutė Šlapučių kaime, o jis negali jos rasti. Ir jeigu ne boba, būčiau nieko nepėšęs. Na, Žagarui ir-gi turiu pečius paražyti (miklina kančių, tuo tarpu įeina Jonas paskui jį Juozapas).

SCENA XIV.

Ulinskis, Jonas ir Juozapas.

ULINSKIS (piktai). Prakeiktas muzik-palaiki, pečius suraižysiu!

JONAS (be baimės). Ko ponas nori?

ULINSKIS. Tylėk, šunsnuki! Kur mano Barbutė?

JONAS. Pono Barbutė? Ar tai Barbutė koks daiktas, kad ji gali būti pono?

ULINSKIS. Nenori sakyti. Barbutė ne-uzilgo jau bus čia. O tu už priešinimos ponui, ir už tai, jog pirmas paleidai kalbas, kad maskoliai paliuosuos muzikus nuo ponų, gausi rykščių.

JONAS. Visur žmonės kalba ir turės tai įvykti, nes negali taip būti, kad ponai su žmonėmis elgtųsi kaip su gyvuliais.

ULINSKIS (įnirtęs). Šitaip, prakeiktas (puola prie Jono ir kerta kančiu per pečius). Še tau!

JONAS (lig nejausdamas). Liaukis, pone!

ULINSKIS (tarnams). Laikykite jį! Aš atskaitysiu jam 300 (Peisinskis ir Makabardskis griebia Joną).

JONAS (įpykęs). Šalin! (pagriebia Peisinskį už apikaklės ir partrenkia, paskui Makabardskį).

ULINSKIS (perpykęs, nežinodamas ką daryti, rėkia). Laikykit jūs, šungalviai, laikykite! (puola prie Jono. Jonas pagriebęs Ulinskį už krūtinės pakrato ir partrenkia, o pats per langą iššoka laukan. Juozapas dreba iš baimės).

SCENA XV.

Tie patys be Jono.

ULINSKIS (atsikėlęs purtosi, paskui dantimis griebia, spardosi, prunkščia). Pabėgo, prakeiktas! (pamatęs Peisinskį ir Makabardskį). Netikėliai jūs! Gėda man! Von iš čia (pagriebęs kančių kerta vienam ir kitam, tie išbėga. Pamatęs Juozapą). O tu, ko čia stovi! (ir tam kerta kelius syk per pečius. Bėg kuogreičiausia pas urėdo pagalbininką ir liepka sugauti Joną Žagarą (Juozapas greitai išeina).

SCENA XVI.

Ulinskis vienas.

ULINSKIS (baisiai įpykęs bėgioja, draskosi). Ūū! Pabėgo šuo, pabėgo! (spar-

do kedes). A, nušausiu jį, nušausiu (pagriebia šautuva ir šauja pro langą, tuo tarpu įbėga nusigandus Ulinskienė).

SCENA XVII.

Ulinskis ir Ulinskienė.

ULINSKIENĖ. Kas yra! Kas čia darosi?

ULINSKIS (atsigrįžęs). Ūūū, pabėgo muzikas, pabėgo!

ULINSKIENĖ. Ką? Ar jau muzikai maištą kelia?

ULINSKIS. Ne, ne muzikai!

ULINSKIENĖ. Ar-gi jau negali jų suvaldyti? (žiūrėdama į išvartytas kedes). Kas čia taip viską išvartė? O tai komedija, komedija!

ULINSKIS. Prakeiktas Žagaras paslėpė Barbutę. Už tai norėjom jam kailį nu-lupti, bet nepavyko. Paspruko... (pasitaiso drabužius). Vienok Barbutė bus dvare.

ULINSKIENĖ (pašokusi). Ką?! Tu, tu manęs neklausai! Kiek sykių sakiau, kad nenoriu muzikų!

ULINSKIS. Bet kas man daryti?

ULINSKIENĖ. Kiek sykių sakiau, vesk Bužinskių Masią. Tokie, pane, dvarai! Bužinskis senas, numirs ir visi dvarai mums teks.

ULINSKIS. Ką, vesti tą senmergę! Nenoriu ir nevesiu. Muzikės man labiau patinka!

ULINSKIENĖ (labiau supykus). Sū-nau, priešiniai motinai! Muzikės aš neįsileisiu, girdėjai!

ULINSKIS. Ne tavo dalykas!

ULINSKIENĖ (labai supykusi). Lauk iš mano akių!

ULINSKIS. Tu lauk!

ULINSKIENĖ (treptelia koja). Pasi-leidėli! Aš priversiu tave šiandie važiuoti pas poną Bužinskį! (skambina varputį).

ULINSKIS. Tfiu! kvaila tu! (greit išeina).

SCENA XVIII.

Ulinskienė viena.

ULINSKIENĖ (statinėja kedes, daro tvarką). O, tai laikai užėjo! Muzikai lando po ponų kambarius ir daro kas jiems patin-

ka. O tai vis dėl to, kad maža gauna rykščių (greitai išeina).

SCENA XIX.

Ulinskis vienas.

ULINSKIS (įbėga piktas). Uh, kaip man pikta!! Motina man priešinasi. Bet ką čia jos klausyti, tegul priešinasi. Aš darysiu taip, kaip man patinka (sėdasi sofona neramus). Kas dabar pradėti, kuo nuraminti, patenkinti savo sąžinę (pauza). Aha, kaip pagaus tą muziką, nušausiu kaip gyvulį (griebia šautuvą. Įeina Juozapas).

JUOZAPAS (nusiminęs, baimėję). Po ne, negalėjome pavyti. Pabėgo...

ULINSKIS (piktai). Ką?.. Pabėgo?.. Ir tie netikėliai jo nesugavo... Rykščių, jiems (pribėgęs stumdo Juozapą, tuo tarpu pasigirsta skambutis). Ten vėl kas (pastumia Juozapą). Eik, pažiūrėk, kas ten ko nori! (sėda kedėn, Juozapas išeina ir greit sugrižta).

JUOZAPAS. Moteriškė nori poną matyti.

ULINSKIS (piktai). Įleisk! (Juozapas pradaro duris, įeina Eglinienė, jauna, drąsi moteriškė).

SCENA XX.

Tie patys ir Eglinienė.

ULINSKIS. Ko nori, boba?

EGLINIENĖ (bučiuoja ponui ranką). Ponuli, vyras serga, norėčiau gauti kvetinių miltų... (vėl bučiuoja ranką) ligoniui ponuli...

ULINSKIS. Miltų? (piktai perveda akimis Egliniene). Eik šen! Parašysiu kortelę, nueisi pas raštininką ir gausi (rodo pro užlaidas kambarėlio duris, Eglinienė įeina, paskui ją Ulinskis).

JUOZAPAS (atsidusęs). Vargšė moteriškė.

EGLINIENĖ (išbėga). Ponuli, ką nori daryti (Ulinskis piktas išbėga paskui Egliniene. Juozapas nusigandęs, išbėga pro kitas duris).

ULINSKIS. Nesipriešink boba! Jog aš tavo ponas! (Eglinienė traukia atbula į duris. Ulinskis pribėgęs pagriebia už rankos ir traukia prie savęs). Tai priešinis savo

ponui? Nežinai dar, kad aš ponas ir turiu pilną galę.

EGLINIENĖ (norėdama pasiliuosuoti). Ai, ai... Leisk, ponuli.

ULINSKIS (perpykęs). Kaip drįsti priešintis savo ponui? (Traukia arčiau savęs, tuo tarpu Eglinienė smarkiai pastumia Ulinskį, kuris parvirsta, o pati nori išbėgti, bet sumišusi nesuranda durių, puldinėja).

ULINSKIS (prišokęs). Tai šitaip, praieikta boba! Nušausiu! (griebia šautuvą).

EGLINIENĖ (išsigandus). Ponuli dovanok! (puola ant kelių).

ULINSKIS (įdūkęs). Von! von! Tuo jau nušausiu, von!

EGLINIENĖ (verkdama bučiuoja ponui ranką). Ponuli, dovanok! Vyras ir mažytis Juozelis laukia manęs pareinant...

ULINSKIS (rodydamas pro atdarą langą). Eik, greičiau, lipk į tą medį ir kukuok, kaip geguzė (stumia Egliniene pro duris. Įeina Juozapas).

JUOZAPAS. Nebent prieš galą ponas taip dūksta (daro tvarką).

ULINSKIS (už scenos). Lipk į medį ir kukuok!

EGLINIENĖ. Dievulėliau!.. Ponuli, pasigailėk (pauza).

ULINSKIS. Na, kukuok! Neklausai! Man vis tiek (pasigirsta šuvis, Eglinienė suklinka. Išgirdusios šūvį įbėga Ulinskienė ir Onutė).

SCENA XXI.

Onutė ir Ulinskienė.

ULINSKIENĖ. Kas čia darosi?

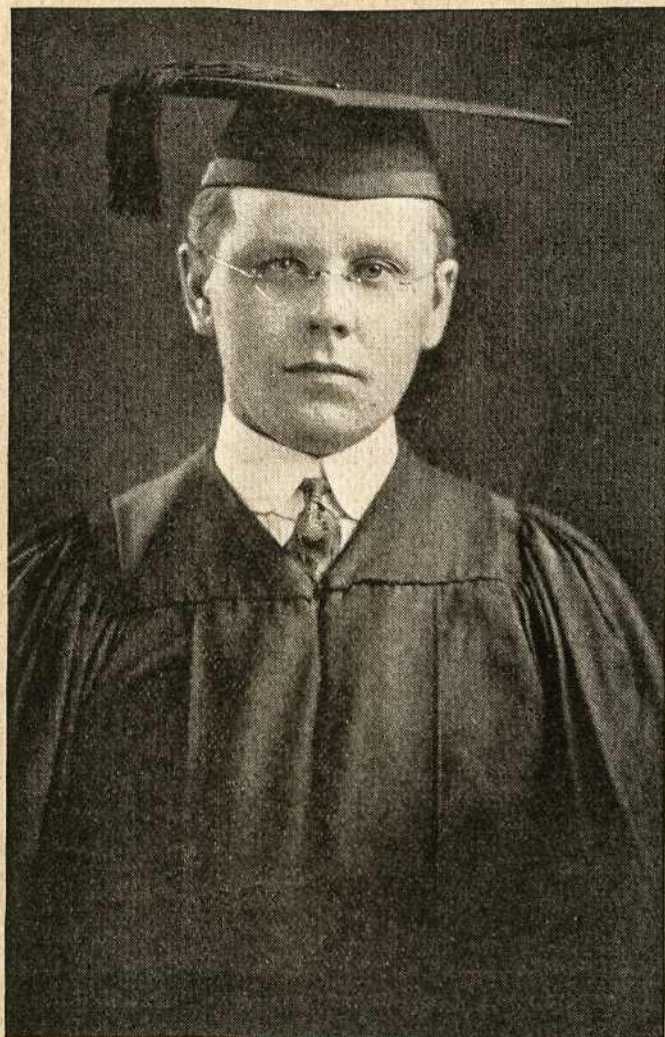
ONUTĖ (pribėgus prie lango). Ak, ponute!

ULINSKIENĖ. Kas ten?

ONUTĖ. Ponas moteriškę nušovė!

ULINSKIENĖ (piktai). O kas tau darbo, eik į virtuvę (Onutė išeina).

Vincas M. Stulpinas, B. C. S.

Vincas M. Stulpinas gimė gruodžio 12 d., 1888 m., Pagamės kaime, Papilės valsčiuje, Šiaulių apskrityje.

Lietuviškai skaityti išmokino motina: pirma iš elementoriaus, vėliaus net du sykiu perėjo didelę maldaknygę "Šaltinis". Perėjus šį naminį mokslą, tėvai pasiuntė į Papilės valsčiaus pradinę mokyklą. Užbaigęs pradinę mokyklą dirbo sykiu su tėvu prie ūkės (žemės), kurios tėvas turėjo šešias dešimtines.

Kadangi V. M. Stulpinas neturėjo patraukimo prie žemdirbystės, todėl susitvėrus Papilės Vartotojų Draugijai, pastojon dirbti vedėjui už pagalbininką.

Vėliau, matydamas, kad Lietuvoje ne-

bus progos pasiekti aukštesnio mokslo, 1907 metais išvažiavo Amerikon.

Atvažiavęs Amerikon du metu dirbo Stock Yarduose Armour & Co. Per tą laiką lankė vakarinę mokyklą, kur pramoko anglų kalbos.

Matydamas kad vakarais neaug ką te galės išmokti, Vincas, sutaupęs keletą dolerių, pradžioje 1911 metų pradėjo lankyti Jones School dienomis. Šitą mokyklą baigė tą patį metą.

Patėmijęs kun. Antanas Ežerskis Vinco gabumus prie mokslo, 1911 metais pasiuntė jį mokyties į Šv. Bedo Kolegiją, Peru, Ill.

Kolegiją Vincas baigė 1915 m. su dideliu pasižymėjimu. Rudenį tais pačiais me-

tais įstojo į Loyolos Universitetą Sociologijos Skyriun. Sykiu mokinosi su plačiai žinomu Amerikoje veikėju, K. Pakštu.

1916 metais, rugsėjo mėnesį įstojo į De Paul Universitetą Komercijos Skyriun. Per tą metą taip-gi lankė dar ir Loyolos Universiteto Sociologijos Skyrių, bet jo nebaigė, nes jau visai buvo nusistatęs mokyti vien tik komercijos.

1918 metais, birželio 15 dieną įstojo į Suvienuytų Valstijų kariuomenę kovoti už pasaulio demokratiją ir Lietuvos laisvę. Kariuomenėje Francijoje išbuvo iki liepos 26, 1919 metų.

Sugrįžęs iš kariuomenės vėl įstojo į De Paul Universitetą baigti komerciją.

Šiomet sėkmingai išlaikęs kvotimus, birželio 16 dieną, gavo laipsnį "Bachelor of Commercial Science".

Stulpino Veikimas Einant Mokslus.

Lankant Šv. Bedo Kolegiją, Peru, Ill., V. M. Stulpinas buvo vienas iš sumanytojų įsteigti toje mokykloje lietuvių kalbos klesą. Daug prisidėjo prie suorganizavimo St. Bedo Lietuvių Knygyno. Įsteigus lietuvių kalbos klesą iš pradžios pamokos buvo tiktai vieną sykį savaitėje. Lietuvių kalbos mokinti atsilankydavo iš Spring Valley, Ill. dabartinis "Darbininko" redaktorius, Pranas Gučas.

V. M. Stulpinas daug pasidarbavo sutraukdamas daug lietuvių moksleivių į Šv. Bedo Kolegiją ir buvo vienas iš pirmutinių veikėjų rengime įvairių moksleivių vakarų Chicagoje ir apylinkėje. Taip-gi 1915-1916 metais A. L. R. K. Moksleivių Susivienijime ėjo Vice-Pirmininko pareigas.

Pargrįžęs iš kariuomenės buvo išrinktas Pirmininku Chicagos ir apylinkės stočių Lietuvos Laisvės Paskolai kelti. Jam pirmininkaujant Chicagoje ir apylinkėj išpirkta Liet. Laisvės Pask. Bonų su virš \$500,000.00.

1920 metais, rugpiūčio mėn. Lietuvių Prekybos Bendrovė atidarė savo skyrių Chicagoje ir V. M. Stulpinas tapo pakviestas užimti vedėjo vietą. Jam vedant Chicagos Skyrius praeitą metą padarė apyvartos už \$300,000.00.

1922 metais, kovo mėn. 14 d. V. M.

Stulpinas tapo išrinktas Lietuvių Prekybos Bendrovės Direktorium ir antru Vice-Pirmininku. Dabar Lietuvių Prekybos Bendrovės reikalais, liepos 8 d. on Royal Mail linijos laivu "Orduna" išvažiavo Lietuvon. Su juo išvažiavo su virš 200 lietuvių.

V. M. Stulpinas priklauso prie L. Vyčių Organizacijos ir nuo pat pradžios yra veiklus 16 kuopos narys. Jo pastangomis 1917 m. L. Vyčių 16 kuopa įsteigė lietuvių ir anglų kalbos vakarinę mokyklą, kurioje jis sėkmingai mokytojavo. Be to, daug yra pasakęs prakalbų kaip vietinės kuopos, taip ir kitų kp. surengtuose vakaruose. Gi komet 1921 m. L. Vyčių Organizacija nutarė įsisteigti nuosavą spaustuovę, V. M. Stulpinas, nors būdamas studentas ir dar ištisus metus turėjo lankyti Universitetą, tačiau netik žodžiu agitavo už spaustuovę, bet ir pats paskolino 30 dol., duodamas pavyzdį kitiems.

Linkime V. M. Stulpinui sėkmingai darbuotis komercijos šakoje ir daug naudoti padaryti tėvynei-Lietuvai.

Prošepanų konfuzija.

Prošepanas su savo legionais iškilmingai žygiavo į vieną paimtą miestelį. Skersai kelio demonstratingai išėjo ožka ir sukdamas vuodega, subliovė: "bačnošč!" (domės! —Red.) Prošepanas tame demonstratingame būdamas pavyzdingas vadas, pirmas šoko prie ožkos ir įsikibo į jos vuodegą. Ožka, bliudama "Gevaaalt!" leidosi bėgti, o Prošepanas su nutrūkusia vuodega atvirto aukštelininkas ir susižeidė. Legioninkai nunešė savo vadą į lauko ligoginę. Atsipeikėjęs ir pastebėjęs savo rankoj vuodegą. Prošepanas, nenuvokdamas, klausia dežiūruojančio sanitaro: — Co to znači? (Ką tas reiškia — Red.)

— To jest Prošepana, "vuodega", — aiškina sanitaras.

— Jak to? — (Kaip tai — Red.), — stebis Prošepanas.

— Nie viem, (Nežinau — Red.) prošepana, taip prošepana pas mus atnešta.

(Iš "Prošepano priepuoliai").

Sporto Sekcija.

(Veda F. L. Savickas, L. V. Centro Sp. Sekc. Raštininkas)

IŠ CENTRO RAŠTINĖS.

L. Vyčių kuopų Sviedininkų Vaidyboms.

Nors Konstitucijoje aiškiai pažymėta, kad kiekvienas sviedininkų ratelis privalo užsiregistruoti Centro Valdyboje, prisiųsdamas \$1.00, tačiau lik šiol tik vienas 48-tos kuopos ratelis išpildė savo pareigas. Kodel kiti rateliai neužsiregistruoja?

Einant sutartimi tarp Thos E. Wilson Co. ir L. V. Centro Sporto Sekc. Valdybos, visus reikalingus Sportui įnagius ir boles Vyčiai gali gauti nuo 20 iki 50% pigiau, negu kur kitur. Tie, kurie manote ką nors pirkti sportui ir norite sutaupyti pinigų, del informacijų ir katalogo kreipkitės L. V. Centro Sporto Sek. Raštininką:

P. L. Savickas,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Sviedininkams naudinga žinoti, kad "Wilson Official League Ball Nr. W. 150" L. V. C. Sporto Sek. Raštinėje galima gauti už 1 dol. Kitur perkant tą bolę, reiktų mokėti \$2.00.

—x—

SPORTO ŽINIOS.

DIDĖSĖS BASEBOLO RUNGTYNĖS CHICAGOJE.

Liepos 2 d., š. m., L. V. 48-tos kuopos iš Springfieldo sviedininkai Chicagoje ėjo basebolo rungtynių su Chicago Atkins and Freund "Semipro" komanda. Kadangi šį sezoną abi komandi dar tik po vieną sykį pralošė, tatau įdomu buvo visiems, kuri pusė laimės šias rungtynes. Stojus žaidiman išrodė, kad abiejų pusių jėgos yra lygios.

Metėju Vyčių buvo Diksonas. Ant nelaimės jis tą dieną sirguliavo, del to metime negalėjo parodyti tokio miklumo ir smarkumo, kurį kitumet rodydavo. Tas buvo svarbiausia priežastis del ko Springfieldiečiai pralaimėjo 2 prieš 15. Po trečio

"iningo" Diksoną pamainė C. Čėsna. Gaudytoju buvo J. Laukaitis.

Nors šį kartą Vyčiai pralaimėjo, tačiau virš 2000 spektatorių pripažino Springfieldiečiams miklumą ir išsilavinimą. Garbė L. V. Organizacijai turint tokią basebolo komandą, kuri skleidžia lietuvių vardą po Illinois valstijos miestus, ypač Springfielde.

Liepos 4 d. prie Beverly kalnelių L. V. Chicagos Apsk. Tradicijiniame išvažiavime įvyko antros basebolo rungtynės tarp Springfieldo Vyčių ir Vyčių 5-tos kp. Chicagoje pagarsėjusia basebolo komanda, kuri iki šiol stovi pirmoje vietoje L. V. Chicagos Apskričio Basebolo Lygoje. Šiose rungtynėse L. V. 5-ta kp. atstovavo visą Vyčių Chicagos Apskritį.

Metėju L. V. 48-tos kp. buvo Diksonas, gaudytoju J. Laukaitis; metėju L. V. 5-tos kp. buvo P. Berzinskas, o gaudytoju Butkus. Nors 5 kp. dėjo daug pastangų, kad įveikus Springfieldiečius, tačiau nepajėgė.

Springfieldiečiai rungtynes laimėjo padarydami 13 prie L. V. 5 kp. 8. Mat Diksonas buvo jau pasveikęs. Kiti žaidėjai irgi nebuvo nuvargę.

Rungtynės buvo įdomios. Skaitlingas žiūrėtojų būrys buvo pilnai patenkintas abiejų komandų miklumu.

Po šių didelių rungtynių toje pačioje vietoje sekė antros rungtynės. L. V. 36-tos kp. komanda lošė su 8-tos kp. komanda. Po didelių pastangų vienos ir kitos pusės, 36-ta kp. rungtynes laimėjo padarydama 17 prieš Roselando 7.

Chicago, Ill. Birželio 25 d., š. m., L. V. 5-ta kp. trečiu sykiu šiame sezone grumėsi su L. V. 36-ta kp. Per ištisą žaidimą sunku buvo nuspręsti, kuri pusė laimės. Šios rungtynės turėjo nuspręsti, kurios L. V. Chicagoje kuopos basebolo komanda turės liepos 4 d. L. Vyčių Chicagos Apskričio tradicijiniame išvažiavime stoti prieš L. V. 48-tą kp. iš Springfieldo, Ill. Garbė teko 5-tai kp., nes jos komanda laimėjo 7 prieš 2.

New Britain Con. L. V. 42-ros kp. laikytame susirinkime, birželio mėnesyje, nutarė organizuoti vyrų ir merginų basebolo ratelius. Kuogeriausių pasekmių linki Centro Valdyba.

Norwood, Mass. Nors vietinė 27-ta kp. nedidelė, tačiau ji ir-gi organizuoja sporto sekciją, kuomi tikisi pritraukti prie kuopos daugiaus jaunimo.

West Pullman, Ill. Po ilgo laukimo galop ir L. V. 35-ta kp., West Pullman, Ill., sutvėrė sporto sekciją su veikliais ir energingais vedėjais, būtent J. Meču, V. Joana Ūseliūte ir S. Krasausku.

Valio West Pullmano jaunimas! Susbruskite prie darbo. Gana snausti.

Hartford, Conn. L. V. 6-tos kp. pirminkas A. J. Pateckis praneša, kad jų kuopos sviedininkų ratelis iš 8 susirėmimų su svetimtaučiais tik du sykiu tepraiošė.

So. Boston, Mass. Mergaitės ima viršų. Kol kas L. V. 17-ta kp. dar neturi vyrų sporto ratelio, gi merginų rateliu tikrai galima pasidžiaugti, nes susiorganizavusios gerokai išsimiklino žaisti, ypač basketbolą.

Springfield, Ill. L. V. 48-tos kp. Jaunmečių skyriaus sviedininkų ratelis iš penkių rungtynių tik 1 sykį tepralošė. Šį šaunų ratelį veda Vytis A. F. Bakūnas, kuris taipgi yra ir metėjumi savo tyme.

Springfield, Ill. Birželio 18 d., š. m., L. V. 48-tos kp. basebolo suaugusių komanda žaidė su Elkart komanda. Abiejų pusių jėgos buvo beveik lygios, tačiau vėčiai pralošė 1 prieš 2 iš priežasties vienos klaidos, kuri įvyko paskutiniame "ininge". J. Milleris, vedėjas, nepatenkintas šiuo rezultatu, tuojau užregistravo kitas rungtynes su Elkart ir turi vilties laimėti.

Elizabeth, N. J. Čia Vyčiai turi Jaunmečių basebolo ratelį, kuris iki šioi tik 1 sykį pralošė. Šis ratelis Junior lygoje skaitosi pirmoje vietoje. Tikimasi, kad jis gaus "Šampiono" vardą.

Harrison, N. J. Liepos 2 d. įvyko smarkios basebolo rungtynės tarp Lietuvos Vyčių ir Arlington Eagles. Nors Arlington Eagles skaitoma smarkus ratelis, tačiau rungtynes laimėjo Vyčiai rezultate 1:0. A. Makaraskas, metėjas (pitcher) išmetė laukan net keturioliką Arlington Eagles mušėjų.

Rep.

Chicago, Ill. Birželio 16 d. McKinley parko salėje įvyko L. Vyčių Chicagos Apskričio Sporto Sekcijos susirinkimas, kuriame skaitlingai reprezentuota šios kuopos: 5 iš North Sidės, 8 iš Roselando, Ill. ir 36 iš Brighton Parko. Dalyvavo ir Centro Sporto Sekcijos Raštininkas P. Savickas.

Susimą atidarė malda Pr. Paliulis. Neatsilankius Apskr. raštininkui, išrinkta St. Pieža.

Centro Sp. Sekc. Rašt. Savickas pranešė, kad organizuojama sporto sekcija 13 kuopoj, o 35 kp. iš West Pullman, Ill. žada prisidėti prie Chicagos Apskričio Sporto Sekcijos. Pranešimas priimtas dideliu džiaugsmu.

Plačiai svarstyta apie sudarymą Lietuvos Vyčių Ch. Apskričio Basebolo Lygos, kuri ir įsteigta šiame susirinkime.

Ant galo išrinkta du korespondentų: S. Pieža lietuvių laikraščiams ir P. Buividas — anglų.

Kitą susirinkimą nutarta šaukti birželio 30 d., McKinley parko salėje ir posėdį pradėti lygiai 8:00 valandą vakare.

S. Pieža.

—x—

LIETUVOJE.

Kaunas. Birželio 8 d. ažuolyne už Vytauto kalno įvyko futbolo rungtynės tarp geriausios Rygos futbolo komandos, dviejų latvių olimpijados laimėtojos ir Lietuvos Fizinio Lavinimos Sąjungos I Kamandos. Šios rungtynės sutraukė apie 4000 publikos-žiūrėtojų, kurie dideliu įdomumu sekė žaidimą. Rungtynes laimėjo latviai rezultate 4:0.

—x—

Lietuvos gimnastikos ir sporto federaci-

ja. Kaune įsisteigė nauja "Lietuvos Gimnastikos ir Sporto Federacija", kurios tikslas "lavinti lietuvių kūno pajėgas, kad tuo būdu įvedus kūno ir sielos jėgas į progresuojančią pusiausvirą, kurios pobūdį nustato krikščionybės dėsniai". Pastatytam tikslui federacija naudojami švedų gimnastikos ir sporto sistema. Federacijos statutas jau vyriausybės patvirtintas ir federacija šiomis dienomis prisidės prie Lietuvos Lygos. Į centro valdybą įeina gimnastikos mokytojas Kaz. Dineika (pirmininkas), d-ras J. Eretas (vice-pirmininkas), mokytoja p-lė Arminaitė, stud. phil. Valavičius ir valdininkas p. Likerauskas.

Federacijos adresas: Kaunas, Laisvės Alėja 5.

Ketvirtadieny, 25 geg. Žaliame kalne buvo futbolininkų lošimai. Lošė bene trys grupės. Viena gyviausių, tai buvo antra grupė, kur lošė lenkai su lietuviais. Lietuviuvi bevarant bolę per vartus, ienkas kurs gynė vartus, sutikęs stiprų ir išlavintą oponentą nepajėgdamas atsilaukyti, įpykęs pradėjo kolytis, išvadines lietuvi "svinia" (kiaulė). Lošimas vis-gi tęsėsi toliau visu smarkumu. Lenkas vėl įžeidė lietuvi pavadinamas jį "chamu". Tada lietuvis pritrūkęs kantrybės, skėlė nekultūringam lenkui antausin, už ką tapo prašaiintas nuo lošimo. Lietuviai toliau tęsė lošimą ir vėl gavo viršų.

Su tokiais ne kultūringais lošikais lietuviams verčiau visai nesusidėti.

Giminių Atsilankymas.

Šių metų Sekminės Lietuvos jaunimui liks neužmiršamos. Kas buvo pirm daugelio šimtmečių, ar tada, esant laisvai tėvynei, jaunuomenė važinėdavo į svečius pas savo tolimuosius viengenčius, mums nėra žinoma. Dabar po 5-600 metų laikotarpio perskyrimo ir po tiek pat metų svetimiams vergavimo, toks skaitlingas Mažosios Lietuvos sesučių ir brolių atsilankymas yra pirmas. Tiesa, jau treči metai, kaip didesnėmis ar mažesnėmis ekskursijomis lankomės tai mes pas juos, tai jie pas mus. Bet kitos ekskursijos buvo rengiamos ne pačios jaunuomenės, todėl ir negali būti tokiomis vadinamos.

Suprantama abejų Lietuvos kraštų jaunimo džiaugsmas, kada po tiek laiko vėl gali liuosai vieni kitiems broliškai suspausti rankas. O laikotarpis praėjęs nemažas — šimtmečiai!

Lyg į atlaidus susirinko Kauno stoty įvairių organizacijų jaunimas pasitikti brangiųjų giminaičių.

Lai bus tai istorijoje atminti, kad šiam sutikime Lietuvos šauliai jau pajėgė pasirodyti organizuotai ir niekur jų netrūko, kaip pakelėse į Kauną, taip Kaune šauliai

skaitlingiausiai atsilankydami parodė savo brangiems svečiams, kaip jie džiaugias jų susilaukę. Kauno stoty pirmą kartą pasirodė šaulių orkestras gana jau vykusiai sugriežęs sutikimo maršą ir visai gerai Lietuvos imną.

Kitų jaunimo organizacijų atstovų buvo nuo Paavsarininkų, Jaunimo Sąjungos "Dainos" draugijos, sportininkų.

Svečiams suėjus pro šaulių garbės sargybą į I kl. bufeto salę, buvo pasakytos trumpos širdingos pasveikinimo prakalbos. Svečiams paduota užsikąsti. Draugės šaulės tuo tarpu juos papuošė ženkleliais: šilko vėliavukėmis ant Vyties špilkučių su sidabro parašais:

"Tarp palaimos ir bėdos

Lietuva ant visados.

Kaunas, 1922 m. VI—4 d."

Sutikime dalyvavo daugelis aukštesnių Lietuvos valdininkų, St. Seimo narių ir karininkų, kurių tarpe amžinai jaunas dvasia generolas Nagevičius, Mažosios Lietuvos mylėtojas.

Gerb. p. Braks visų svečių vardu įteikė gen. Nagevičiui puokštelę gėlių, kurią generolas pažadėjo aptaisyti padėti Karo

muzėjuj, kaipo atmintį pirmojo Maž. Liet. jaunimo atsilankymo.

Iš Stoties svečių daiktai tvarkoj buvo išvežioti į paskirstytus butus, o svečiai nuvyko į Igulos bažnyčios aikštę, kur tuo metu ėjo Karo Mokyklos kariūnių paroda.

Po parodos svečiai buvo išvežioti į butus pasitaisyti ir truputį atsikvėpti. Vytauto kalne buvo šurengti iškilmingi pietūs, kuriuose dalyvavo visi svečiai, Lietuvos jaunimo organizacijų atstovai ir šiaip jaunomenės darbuotojai.

Kalbų, pačių širdingiausių, pasakya daugybė. Bet kur tu prakalbotomis išreikši visa tai, kas per taip ilgą laiką širdyse prisirinko. Vien jausti galėjo jaunos širdys, kad šiandien jos kupinos laimės, kad gyvena nepaprastai linksmą šventę.

Po pietų svečius nulydėta į Karo Mokyklos aikštę, kur laukė kariūnų mankšta, karo sportas, sakalų gimnastika. Diena pasitaikė nepaprastai graži — matyt ir Dangus pradžiugo jaunu pavasario džiaugsmu. Žmonių prisirinko galybės, net Žaliojo Kalno skardžiai margavo spalvuotais apdarais. Kariūnai ypatingo ūpo pagauti parodė tikrai žavėtino vikrumo, šokdami per įvairias kliūtis, risdamies per aukščiausią sieną. Klasingai vykusį sakalų gimnastika žiūrėtojus stačiai sužavėjo — net oras skardėjo nuo vienu momentu sklaidomų kelių šimtų rankų. Šauliai ateityje turi pirmojoj sporto eilėj įsivesti pas save sakalų gimnastiką. Čekų sakalų olimpiadų suvažiuoja žiūrėtų svečių iš visų respublikos kraštų. Įsivaizdinu, kad mūsų šaulių tūkstančiai suvažiuoimuose taip vikriai aizys orą, sekdami vieno dirigento vėlevėlių komandos.

Čia jau Maž. Liet. svečiai pirmą sykį susitiko su atsilankiusiais iš Rygos kitais svečiais — Lietuvių Latvių Vieniybės draugijos atstovais.

Iš mankšto, visi svečiai nuvyko Karo Muzėjaus žiūrėtų. Čia generolo Nagevičiaus viešpatystė. Čia daugiausia jo triūsų ir sumanumu įrengtas toks kampelis, kurs ne vien lietuvių, bet ir svetimtautį sujaudrina.

Nekalbant apie įtaisymą, kad muzėjų aplankę gauni aiškiausio vaizdo mūsų val-

tybės įsikūrimo, jos sunkių pirmųjų dienų, jos pavojų ir laimėjimų, įvairių karo ginklų, kiekvieno pulko ir kariuomenės dalies istorijos, žuvusiųjų ir pasižymėjusiųjų karžygių paveikslų, įvairių modelių, gerbų ir tt. — mūsų karo muzėjus brangus ir kaipo istorijos meno rinkinys. Vidury salės didžiulis gipso paminklas "Nepriklausomybė", tai dailininko Zikaro darbas — angelas-moteriškė, sutraukusi retėžių pančius, kelia į aukštybę Lietuvos vėliavą.

Čia pat Šaulių muzėjaus skyrius, traukias kiekvieno akį savo turtinga įvairių partizaninių ginklų kolekcija. Dailiai iškabinėti paveikslai ir vaizdai iš šaulių kovų su bermontininkais ir kt. priešais. Sienoj iškabinatas didžiulis A. Žmuidzinavičiaus paveikslas "Sužeistas vadas". Rinkinys Šaulių Sąjungos įsteigtosios literatūros.

Viename salės gale, lyg ir atskirame kambaryje, iškabinoti visų Lietuvos didvyrų ir kunigaikščių paveikslai, vaizdai iš Lietuvos istorijos, kovos dėl nepriklausomybės, dokumentų nuorašai ir šiaip istorinės brangenybės.

Čia kaž-kaip jaučiasi, kad ši vieta yra šventa, todėl visų balsai čia nutyla, darosi ramu, vien girdis to muzėjaus sielos g. Nagevičiaus aiškūs žodžiai, kaip jis aiškina svečiams kiekvieną reikšmingesnį dalyką. Bet ir moka jis svečius užimti. Vienas netikėtas siurprizas, tai tik įėjus svečius pasitiko koras su dainomis. Apžiūrėjus muzėjų kitas — generolo paprašytieji artistai dainininkai ir muzikai davė gražų koncertą.

Po koncerto svečiai buvo paprašyti į Muzėjaus kiemą pagerbti žuvusiems karžygiams paminklo ir dalyvauti vėliavos nuėmimo iškilmėj. Mat buvo laikas prieš saulėlaidą, o tuo metu iš bokšto su ceremonija nuleidžiama iki kitam rytui valstybinė vėliava.

Prie paminklo, prieš kurį degė dideli ugnies žibintai atėjo keturi Vyttes kryžiais apdovanoti karžygiai invalidai, nešini juodai raudonas vėliavas ir sustojo garbės sargybos. Užgaudė gedulingas maršas, paskui tautos imnas. Draugė suaidėjo Laisvės Varp-skambus balsas. Pasidarė giliai jaudinantįs momentas. Daugelis svečių ir na-

miškių pradėjo ašaroti. Vienas invalidų pasakė svečiams jausmingą prakalbą, į kurią visu širdingumu atsakė ekskursijos vadas p. Braks. Bematant bokšto viršūnėj sutrimitavo dviejų karių pučiamų fanfarų aidas, nešdamas gandą per visą miesto slėnį į tolimus kalnus. Sutrimitavus vakarinę maldą, iš aukštybės tyliai plaukiant liringos gando melodijos aidui, pradėjo leisti žemyn švelniai plevėsudama valstybinė vėliava. Kariškiai atidavė pagarbą, civiliai nusiėmė skrybėles.

Vėliavą nuleidus, ceremonija pasibaigė ir svečiai nuvyko kas į valstybės teatrą, kas į Karių klubą spektaklių žiūrėti.

Po spektaklių nors ir pavargę tačiau dar gerą valandą svečiai su kauniškiais pasišoko. Tuo pasibaigė pirmoji Sekminių diena.

Antrą dieną apžiūrėjo Steig. Seimo rūmus, nuvyko į aviacijos erodromą, kur dalis svečių skraidė eroplanais po padangę. Antrą valandą po piet skaitlingai palydėti į garlaivį, atsisveikinę su laik. Lietuvos sostine ir kauniškiais, svečiai išplaukė palydovų ir orkestros lydimi į Veliuoną, kur tą dieną buvo dideli atlidai didelė šaulių gegužinė.

Čia naujas siurprizas. Prieplaukoj laukė su orkestru didžiausia žmonių minia. Išlipus į skardį, svečius pirmas pasveikino atvira, paprasta ir širdinga prakalba žilas senelis, Veliunos darbuotojas p. Kumetis. Prie kranto išsirikiavę su vėliava stovėjo šauliai, kuriuos pasveikino drauge atsilankęs Šaulių Sąjungos pirmininkas dr. Putvinskis. Po pasveikinimų svečiai nuvesta į Gedimino kalną pilies aplankyti, kur taip pat buvo pasakyta širdingų žodžių nuo Maž. Lietuvos, Rygos svečių, vietinių ir kauniškių palydovų.

Iš kalno visi nuvyko į parką gegužinėn, kur iki vėlybam vakarui visi svečiai ir namiškiai susimaišę į vieną skaitlingąsiai šeimynėlę kuogyviausiai pažaidė. Gegužinei pasibaigus uždaramė name buvo spektaklis su vaidinimais, monologais, pagaliau šokiais, kurių svečiai, būdami pavargę nuo įspūdžių ir kelionės, nebelaukė ir širdingai atsisveikinę su gegužinės rengėjais ir Kau- no palydovais nuvyko garlaivin — grįžti sa-

vo gimtinėn. — Gera savo tėvynėj miela, malonu pas savus, tačiau ir namai iaukia — kalbėjo brangūs svečiai, apleidami mūsų padangę. Ir skausmas tryško iš jų veidų, kad jų nameliai dar atskirti nuo brangiosios tėvynės, visų tikrosios motutės.

Klaipėdiečiai laimingesni jautėsi, žinodami, kad jų išsivadavimo valanda ryt po ryt turės nušvisti. Už tatai Tilzės, Ragainės krašto sesutės-broliai, kurių taip-pat kelioliką pasiekė mūsų krašto, buvo liūdnesni. Suprantama, kokios meilės is skausmo jie iššaukė mūsų širdyse. Šauliai karščiausiai žadėjosi savo krūtinėmis išvaduoti brangius tautiečius, kai ateis laikas. Dabar to laiko lauksim su viltim, kad jis turės ateiti, kada Lietuvos vaikai sugrįž iš svetimų pastogių į savo motinos tėvynės namus.

Svečius palydėjom: širdyse jausmas, lyg ko brangaus netekus; liūdna, bet drauge ir linksma.

Išauš mums nauja gadynė.

Negalime dar bendrai dirbti, statydami laisvą tėvynę, bet jau galime bendrauti, jungdamies broliška meile ir vienočiais troškimais. Reikia tik tikrai norėti, o visa bus pasiekta.

O kol-kas ruošimės į revizitą, atsilankydami Joninėms jų nameliuose.

B y l ė k a s. "Trimitas".

Prošėpanas Kauno manifestacijoje.

— Co znači (Ką reiškia)—Red.): valio? — klausia Prošėpanas vieno šaulio, bežiūrinčio tvarkos.

— Tai reiškia: mušk prošėpanus iš Lietuvos, — paaiškina šaulys, jo nepažindamas.

— Mane? — klausia Prošėpanas.

— O tu kas toks esi?

— Jestem polak z pod Beisogoly (Esu lenkas nuo Baisogalos — Red.)

— Vagies kepurė dega! — pamanė šaulys ir pasiūlė Prošėpanui sėdėti namie, o nekaišiok nosies kur nereikia.

(Iš "Prošėpano prieuoliai").

Liet. Kat. Jaunimo "Pavasario" Sajungos Veikimo Apzvalga.

(Pabaiga).

Del spaudos.

L. K. J. "Pavasario" Sajungos Kongresas turēdamas omeny:

1) kad savo idējas išplēsti ir tarpusavī ryšī sustiprinti galima tik per spaudą,

2) kad neturint savo spaustuvės, sekmingai gaminti spausdinius negaīma,

3) kad Pavasarininkai, kaipo ateities piliečiai privalo pratinties prie kooperatyvio gyvenimo ir

4) kad pažymēti svarbū darbā 10 metų Sajungos gyv. sukaktuves ir padēti tvirtā pamatā ateities plētotei, nutarē:

1) įkurti Pavasarininkų spaudos kooperatyvā, kuris įsteigtų spaustuvę ir gamin-tų spaudinius;

2) reikalingā kapitalā sudaryti iš pa-jų po 100 auks. ir iš paskolos;

3) kviesti Pavasarininkus ir jiems pri-jaučiančius dētis į spaudos kooperatyvā ir

4) spaudos kooperatyvā realizuoti pa-vesti Centro Valdybai.

Del organo.

L. K. J. "Pavasario" Sajungos Kongre-sas, išklausęs "Pavasario" Redaktoriaus pranešimą ir aptaręs organo reikalā, nu-sprendē:

1) "Pavasaris" privalo būti įeidžiamas reguliarei kas dvi savaitēs, o jei galima, tai kas savaitē.

2) "Pavasaris" be kitų, privalo tverti skyrius: a) žemēs ūkio, b) ruošos, c) koope-racijos, d) moterų ir visuomenēs gyvenimo, e) tikybos ir f) juokų.

3) "Pavasario" palaikymui Pavasari-ninkų kuopos skiria 10% gryno pelno iš vakarų.

4) Kiekviena Pavasarininkų kuopa pri-valo išsirašyti bent po 10 egz. "Pavasario" ir

5) "Pavasario" nariams organas papi-ginamas 25%.

Švietimo reikalū.

L. K. J. "Pavasario" Sajungos Kongre-sas, išklausęs referatū ir aptaręs švietimo reikšmę, nutarē:

1) Kiekviena kuopa steigia koperaty-viu būdu: a) spausdinių kioskus, b) skai-tyklas, ir c) knygynus.

2) kuopos steigia lavinimo kursus, ren-gia referatus, pasikalbėjimus, kliubus, ko-rus, orkestras ir k.

3) Centro Valdyba rengia instruktorių kursus, siunčia į kuopas lektorius, gamina kuopoms paskaitų, steigia kilnojama kinematografā ir k.

Mokyklų klausimu.

L. K. J. "Pavasario" Sajungos Kon-gresas griežtai protestuoja prieš mokytojų Kongreso išneštā rezoliuciją del prašalini-mo tikybos iš mokyklų.

Dar išnešti pageidavimai:

1) kad Pavasarininkai būtų ir blaivi-ninkais,

2) kad kiekviena kuopa pirktų bent po vienā savo 100,000 auksinų Jubilėjaus fon-do bilietā,

3) kad kiekviena kuopa ruošų bent po vienā vakarā į metus Centro izdo naudai,

4) kad Centro Valdyba išleistų jubilēji-ni "Pavasario" Nr. su referatais ir nutari-mais ir

5) kad organe būtų talpinami ilgesni straipsniai.

Po to Kongresas pakelia į Garbēs Na-rius užsitarnavusius: Kun. Dogelį, Uršulę Bruškaitę ir Edvardā Misevičių.

L. K. J. "Pavasario" Sajungos augimo statistikos lentelē.

Kuriai: metais	Kiek konf. dalyvavo		Kiek atstovavo		Koks bendras kuopų skaičius	Koks bendras narių skaičius
	At-vų	Sveč.	Kp.	Narių		
1911	13	4	7	100 ¹⁾	7	100 ¹⁾
1919	120	100 ¹⁾	35	6800 ¹⁾	125	10.000 ¹⁾
1920	1 0)	150 ¹⁾	81	9000 ¹⁾	151	16.866
1921	170	319	98	10.907	201	22.000 ¹⁾

*) Skaitlinės del sunkių apystovų nesuspėta tiksliai patikrinti ir todėl paduodama priartintos.

Skaitlinėms — 219, 98, 10,907 tikėti
F. Kapočius, Centro Vald. Sekr.

Pastaba. Kongrese dalyvavo svečių tarpe be įgaliavimo dar 45 kuopų atstovai: tokiu būdu Kongrese iš viso buvo 143 kuopų atstovai, kurie atstovavo virš 15,000 narių.

Originalui atatinka.

F. Kapočius,

L.K.J. "Pavasario" S-gos Centro
Valdybos Narys ir Sekret.

Kaunas, 1921 lapkričio m., 9 d. No. 950.

—x—

Laiškas.

Liet. Vyčių 25-tai kuopai, Cleveland, Ohio.

Brangūs Vyčiai, Vytes!

Aplinkybių verčiamas netikėtai apleidau Clevelandą, palikdamas ir visą veikimą, kuriame per ilgus metus teko dalyvauti. Negavau progos nei atsisveikinti su brangia L. Vyčių 25-ta kuopa ir jos nariais. Todėl te leista bus man išreikšti kelias mintis per mūsų organą "Vyti".

Vos tik pradėjus kalbėti apie įsteigimą L. Vyčių kuopos Clevelande, tuojau atsirado įvairių priešų. Ir pirmieji steigėjai, kurių tarpe ir aš buvau, turėjo perkęsti daug paniekos. Tačiau, būdami tvirtais avasioje ir gerai suprasdami L. Vyčių Organizacijos svarbą mūsų išėivijoje, nepaisė priešų pliovonijų, bet drąsiai ėmėsi darbo. Rezultate, visas pažangesnis jaunimas susisprietė vienan būrin ir įsteigta L. Vyčių 25 kuopa, kuri nūn jau septintas metas kaip gražiai gyvuoja. Jos nuveiktas darbais gerisi ne vien Clevelando lietuviai, bet ir kitos kolonijos. Ypatingai džiaugiasi kitų kolonijų Vyčiai patyrę 25 kp. nuolatinį veikimą kaip Organizacijos gerovei, taip ir visos katalikų visuomenės labui. Visoje Clevelando liet. katalikų akcijoje, Vyčiai buvo ir tebėra priekyje.

Laisvamaniai, socialistai, šiaudiniai katalikai (vėliaus prie jų prisidėjo ir vanagininkai) purvais ir šmeižtu drėbė tą gražų, veiklų jaunimo būrelį — L. Vyčių 25 kuopą. Savo šlamštuose kibirais pyiė melus kaip ant pavienių narių, taip ir ant visos kuopos. Ypatingai tais melais šmeižtais pasižymėjo vietos karčiamninko gazieta "Dirva", kuri nuo pat pradžios pasakė: "Vyčiams neduos pirmenybės". Taip ir darė. Visi jos redaktoriai (išskirus gerb. Ig. K. Sakalą) yra tiek prirašę šmeižtų ir melų ant veikliosios L. Vyčių kuopos, kad kartais viršijo net kitus socialistų šlamštus. Dar iš šiandien "Dirva" su Karpavičiu neliauja 25 kp. šmeižus ir niekinus. Jai pradeda "Vanagas".

Kaip kiti, taip ir aš būvau šmeižiamas, kad su Vyčiais dirbau Tautai ir Bažnyčiai, kiek jėgos leido. Dabar aš jau nebe Clevelande. Tat, jūs broliai ir sesės, Vyčiai-tės, su kuriais, ak kaip nemiela buvo skirtis, būkite vienybėje, vienybėje visame savo darbe, o lengvai atlaikysite visus priešų puolimus. Nenustokite energijos, nepaliaukite veikę katalikų gerovei bei Vyčių Organizacijos naudai. Dirbkite vienybėje, pasitardami, vykdykite savo troškimus. Jūsų darbai nupins jums vainiką.

Auklėkite tą įžymų Vyčių korą su jo vadu A. V. Greičium. Remkite sviedininkų ratelį, kalbinkite kuodaugiausia narių prie to rožių bukieta, L. Vyčių 25 kp. Te būna L. Vyčių 25 kp. skaitlingiausia visoje Amerikoje.

Iš gilumos širdies dėkoju L. Vyčių 25 kp. už suteiktas mums dovanas ir pagarbą, kurios amžinai paliks mūsų atmintyje. Lai gyvuoja L. Vyčių 25 kuopa ilgiausius metus! Lai gyvuoja meilė ir vienybė visame veikime.

Mes apsigyvenome gražioje Detroit'o kolionijoje ir čia iškilmingai tapome priimti prie brangios L. Vyčių 79 kuopos, kurioje su noru dirbsime Organizacijos gerovei. L. Vyčių 79 kuopos nariai yra taip-pat meilūs, darbštūs, dėl to ir mums bus lengva sykiu veikti. O kas svarbiausia, kad čia turime didžiai gerbiamą Kun. J. Čizauską, kuris ir-

gi padeda auginti tą gražią Vyčių kuopą. Garbė jam! Vyčiai-gi už tai atsimokės, rengdami Šv. Jurgio parapijai vakarus.

Su tikra pagarba,

M. J. Šimonis.

Prošepanas kariauja.

Eina Prošepanas vedinas legioninkų būrį, ir komenduoja: — Legiony, marsz do lasu! — iš miško prazvembė keliolika šaulių kulų.

Prošepanas persigandęs šaukia: — atgal, do rovu!

Iš griovio pasigirdo kitas žaipas. Prošepanas, nenustodamas dvasios, rėkia savo legionininkams: — Pan chowaisia za pana! — Legionininkai, besislėpdami už viens kito, susikibo į vieną eilę. Prošepanas atsistojo už paties paskutiniojo.

— Mušk, mušk prošepaną! — pasigirdo šaulių kamanda.

Prošepanas, manydamas, kad jį ir krūmuose pažino, leidos švitint... do Polski.

— IŠ Centro Raštinės. —

Nauji Nariai Prisirašę Prie Lietuvos Vyčių Organizacijos ir Užregistruoti Centre po 9-tojo Seimo.

(Tešinys iš "Vyčio" No. 18(112).

Prie Centro:

4(170) El. Bartininkas;

Prie 1-mos kuopos, Montello, Mass.:

1(171) Ona Dubosaitė, 2(172) Juozas Saladka;

Prie 2-ros kuopos, Lewiston, Maine:

1(173) Ona Sinajauskaitė, 2(174) Zofija Banušaitė, 3(175) Ona Diringaitė, 4(176) Jadviga Rybokaitė;

Prie 3-čios kuopos, Philadelphia, Pa.:

1(177) Juozas Sabaliauskas, 2(178) Petras Vyčias;

Prie 4-tos kuopos, Chicago, Ill.:

9(179) Ona Budreckaitė, 10(180) Marė Budreckaitė, 11(181) Ona A. Nevulitė, 12(182) Agota Eičaitė, 13(183) Stella Lechavičiūtė, 14(184) A. J. Vaitevičius, 15(185) Egnieška Viltrikaitė, 16(186) Elzbieta Mockaitė, 17(187) Antanas Šukis;

Prie 5-tos kuopos, Chicago, Ill.:

6(188) A. Stanevičia, 7(189) A. Sriubienė, 7(190) A. Kraučioniūtė, 8(191) P. Andruskevičius;

Prie 6-tos kuopos, Hartford, Conn.:

2(192) Ona Sinkiūtė, 3(193) Ona Povilaitė, 4(194) Barbora Kriščiūniūtė, 5(195) Ona Černauskiūtė, 6(196) Veronika Kriščiūniūtė, 7(197) Marijona Gudoniūtė, 8(198) Pranas Kreselis, 9(199) M. O. Ivanauskiūtė, 10(200) Ona Svirskiūtė;

Prie 7-tos kuopos, Waterbury, Conn.:

2(201) Ona Andriuškevičiūtė, 3(202) Juozas Bračiulis, 4(203) Mykolas Bukauskis, 5(204) Vladas Demris, 6(205) Ona Donasavičiūtė, 7(206) Jonas Dulskis, 8(207) Juoz. Elinskas, 9(208) Pet. Grisgauskas, 10(209) Juozas Jankauskas, 11(210) Antanas Jokubaitis, 12(211) Jonas Kairys, 13(212) Anasta-

zija Stačiokiūtė, 14(213) Jonas Stankus, 15(214) Jonas Verseckas, 16(215) Antanina Žiburiūtė, 17(216) Mykolas Šironas, 18(217) Ona Vasiliauskaitė, 19(218) Marė E. Gurskiūtė, 20(219) Veronika Beliauskiūtė, 21(220) Ona Blekiūtė, 22(221) Alfridas Laveskis, 23(222) Marė Alonskiūtė;

Prie 11-tos kuopos, Homestead, Pa.:

1(223) Ona Dimšiūtė, 2(224) Bronislova Kunikauskiūtė, 3(225) Simonas Kimutis, 4(226) Jieva Naujo-kaičiūtė, 5(227) Adelė Petraičiūtė, 6(228) Bronius Ragauskas, 7(229) Juozas Sargautis, 8(230) Ona Pečiukaičiūtė, 9(231) Alesė Miliuniūtė;

Prie 13-tos kuopos, Chicago, Ill.:

19(232) Antanas Bernudas, 20(233) Damicelė Milkeraitė, 21(234) J. Pleskauskis, 22(235) F. Pleskauskis, 23(236) Antanina Šidlauskaitė, 24(237) Ona Trakšelaičė, 25(238) Elena Vaitekaitė, 26(239) Antanas Valskis, 27(240);

Prie 14-tos kuopos Cicero, Ill.:

3(241) Felix Gudas, 4(242) Juozas Langius, 5(243) Pranciškus M. Shway, 6(244) Jonas Šlegaitis, 7(245) Jurgis Zokaitis, 8(246) Steponas Žilvitis;

Prie 15-tos kuopos, Wilkes Barre, Pa.:

1(247) Jeronimas Dailyda, 2(248) Petronė Dvilinskiūtė, 3(249) Jonas Dumčius, 4(250) Povilas Kuncevičia, 5(251) Jonas Lietuvininkas, 6(252) Elena Miliauskiūtė, 7(253) Vladas Sinkevičius, 8(254) Stanys Ališauskas, 9(255) Marijona Valčiauskiūtė, 10(256) Kazys Zupka;

Prie 16-tos kuopos, Chicago, Ill.:

1(257) Elena Gramont, 2(258) Ona Granauskaitė, 3(259) Petras Kirkickis, 4(250) Augustinas Marti-navičius, 4(261) Marta Stambriūtė.

Prie 17-tos kuopos, So. Boston, Mass.:

3(262) Bronislova Daugšiūtė, 4(263) Vincas Latka, 5(264) S. Skaisgila, 6(265) Stanislovas Znatinas;

Prie 18-tos kuopos, Cambridge, Mass.:

6(266) Antanas Kazlauskas, 7(267) Silvestras Stroka, 8(268) Kazimiera Šimbelaitė;

Prie 20-tos kuopos, Nashua, N. H.:

1(269) Jonas Kudzma, 2(270) Jonas Tamulevičius, 3(271) Leosė Vasiliauskaitė;

Prie 23-čios kuopos, Philadelphia, Pa.:

4(272) Domicelė Gricienė, 5(273) Ona Gudavičiūtė, 6(274) Mikalija Jeneikiūtė, 7(275) Bladas Kryžauskas, 8(276) Stanislova Varkuliūtė;

Prie 24-tos kuopos, Chicago, Ill.:

3(277) Katarina Antinaitytė, 4(278) Valerija Macijauskaitė, 5(279) Marijona Mačiokaitė, 6(280) Petras Šliogeris;

Prie 25-tos kuopos, Cleveland, Ohio:

7(281) Margareta Mickiūtė, 8(282) Alena Mickiūtė, 9(283) Kazys Mitchell, 10(284) Jurgis Šarkus, 11(285) Pranė Sakalauskiūtė, 12(286) Alesė Baltrušaičiūtė, 13(287) Uršulė Rokiūtė, 14(288) Antanas Buknis, 15(289) Juozas Višniauskas, 16(290) A. Muraškiūtė, 17(291) Kazimieras Vyšniauskas, 18(292) Antanas Pangonis, 19(293) Ona Žemguliūtė, 20(294) Pranciška Janavičiūtė, 21(295) Petras Januška, 22(296) Stasys Monišauskas, 23(297) A. Janušaičiūtė;

Prie 26-tos kuopos, Worcester, Mass.:

2(298) Jurgis Valinskas, 3(299) M. Veraičiūtė, 4(300) Petras Suckas, 5(301) Vincas Sadetskas, 6(302) Vincas Mensevičius, 7(303) Juozas Mensevičius, 8(304) Jonas Grinevičius, 9(305) Marijona Abračiūskaitė, 10(306) Adolfas Abračiūskas, 11(307) Juozas Abračiūskas, 12(308) Ona Anušauskiūtė, 13(309) Pranciškus Baublis, 14(310) Seliomija Bartkiūtė, 15(311) Juozas Glada, 16(312) Jonas Gražulis, 17(313) Kazys Grigaitis, 18(314) Bronislovas Juška, 19(315) Antanas Kirmėlis, 20(316) Pranas Stupšinskas, 21(317) Vincas Valinskas, 22(318) Jieva Zariskiūtė, 23(319) Z. Daminaičiūtė, 24(320) Ona Ališauskiūtė, 25(321) Marijona Šeškevičiūtė;

Prie 27-tos kuopos, Norwood, Mass.:

7(322) Kazimiera Jenkevičiūtė, 8(323) Jonas Kauskas;

Prie 36-tos kuopos, Chicago, Ill.:

5(324) Jonas Aušra, 6(325) Ona Buividaitė, 7(326) Julia Dubickaitė, 8(327) Antanas Dubickas, 9(328) L. Delauskaitė, 10(329) Jonas Gotautas, 11(330) Jonas Gajauskas, 12(331) Kazys Ivinskas, 13(332) Povilas E. Jansonas, 14(333) Pranciškus Juškis, 15(334) Stasys V. Juškis, 16(335) Paulina G. Kelpšaitė, 17(336) Ona Mačiuliūtė, 18(337) Marijona Mauliūtė, 19(338) Stanislovas Pieža, 20(339) Liudvika Pocaitė, 21(340) Paulina Skinderiūtė, 22(341) Jadviga Steponkaitė, 23(342) Barbora Sadauskaitė, 24(343) Antanas Trumpickas, 25(344) Antanas Urbikas, 26(345) Vladislovas Vitkus, 27(346) Bronislova Vileikaitė, 28(347) Jonas Armonas, 29(348) Pranas Buvidas;

Prie 42-ros kuopos, New Britain, Conn.:

1(349) Pranas Andriulionis, 2(350) Marijona Dornisevičiūtė, 3(351) Ona Eidenčiūtė, 4(352) Pranas Kubilius, 5(353) Martinas Plucas Jr., 6(353) Veronika Radzevičiūtė, 7(354) Julijona Taručiuūtė, 9(355) Jonas Vaznelis, 9(356) Antanas Vosney;

Prie 43-čios kuopos, Grand Rapids, Mich.:

1(356) Ona Valukonis;

Prie 47-tos kuopos, Waukegan, Ill.:

3(357) Jonas J. Jakutis, 4(358) Stanislovas Mickus, 5(359) Domininkas Rimkus, 6(360) Vitus Rajūnas, 7(361) Juozas Andriūlis, 8(362) Antanas Čiapas, 9(363) Stanislovas Petruskis, 10(364) Ona Kosiliauskiūtė, 11(365) Antanas Gustas, 12(366) Magdalena Švitoriūtė, 13(367) Ona Bukančiūtė, 14(368) Elzbieta Drubiūtė, 16(369) S. Neverdauskaitė, 16(370) Marijona Sutiniūtė, 17(371) Marijona Bukančiūtė, 18(372) Ona Jackaitė, 19(373) Pranas Kopturauskas, 20(374) Antanas Masulis, 21(375) Teklė Ruliūtė;

Prie 48-tos kuopos, Springfield, Ill.:

12(376) Vincas Česnulis, 13(377) Jonas Lukaitis, 14(378) Juozas Jokubauskas, 15(379) Kazys Platokas, 16(380) Izabelė Jokubauskaitė, 17(381) Jonas Eičius, 18(382) Kazys Eičius, 19(383) Aleksandras Bakūnas, 20(384) Benediktas Jomantas, 21(385) Vincas Adomaitis, 22(386) Jonas Adomaitis, 23(387) Viktoras Alaunis, 24(388) Antanas Alaunis, 25(389) Elena Brazaitė, 26(390) Antanas Bušnikas, 27(291) Jonas Bušnikas, 28(392) Domininkas Dumkus, 29(393) Antanas Girdžius, 30(394) Juozas Kuškailis, 31(395) Juozas Loda, 32(396) Vincas Lubinskis, 33(397) Rožė Paškiūtė, 34(398) Julija Paškiūtė, 35(399) Pranciška Petrikaitė, 36(400) Stasys Junkeris, 37(401) Povilas Bukaveckis, 38(402) Pranė Želinskaitė, 39(403) Jonas Strapeikis, 40(404) Jonas Sugentas, 41(405) Zosė Sekiūtė, 42(406) Ona Pečiokaitė, 43(407) Antanas Patreikis, 43(408) Jurgis Mikutavičius, 44(409) Anelė Mitkaitė, 45(410) Jieva Kazaičiūnaitė, 46(411) Jonas Kuškailis, 47(412) Ona Katkevičiūtė, 48(413) Julė Burdulaitė, 49(414) Stanislovas Batis, 50(415) Petras Sirutavičius, 51(416) Jonas Eizomas, 52(417) Petras Grigaliūnas, 53(418) Ona Adomaitis, 54(419) Adelė Alonaitė, 55(420) Bronislovas Bukevičiukas, 56(421) Vincas Batis, 57(422) Antanas Batvinis, 58(423) Zuzana Burčikiūtė, 59(424) Jurgis Česnulis, 60(425) Juozas Grinius, 61(426) Juozas Jucius, 62(427) Adelė Katkevičiūtė, 63(428) Petras Lukaitis, 64(429) Kazys Meironas, 65(430) Juozas Meironas, 66(431) Jadviga Mileriūtė, 67(432) Bronė Mileriūtė, 68(433) Pranė Monkaitė, 69(434) Valerijonas Olšiauskis, 70(435) Antanas Podieris, 71(436) Porcevičius, 72(437) Edvardas Riepšda, 73(438) Alena Supenaitė, 74(439) Marijona Sugentaitė, 75(440) Petronėlė Stanslovaitė, 76(441) Ona Šiukzdaitė, 77(442) Jonas Tamošiūnas, 78(443) Marijona M. Toniliūtė, 79(444) Ona Juškaitė, 80(445) Antanas Zinkus, 81(446) Petras Giraitis, 82(447) Povilas Gudauskas;

(Daugiau bus).

Kas Jaunimo Veikiama

Lawrence, Mass. Birželio 25 d. laikinoje portugalų bažnyčioje (lietuviai stato savo didelę mūro bažnyčią) įvyko nepaprastos išskilmės — kun. P. Juro pirmųjų šv. Mišių atnašavimas. Nežiūrint didelio lytaus, svečių atvyko net iš So. Bostono, Worcesterio, Montello, Cambridge ir Haverhill'io.

10:45 ryte primicijantas atlydėtas į bažnyčią. Eilė baltai pasipuošusių mergaičių ir berniukų lydėjo mergaitę, kuri nešė gražią pagalvę su išsiūtais žodžiais: "Esi kunigu amžinai". Paskui ėjo ceremonijos pagalbininkas kl. S. Kneizys, žvaknešiai klierikai V. Ragaitis ir V. Puplauskas, ceremonierius kl. F. Strakauskas, subdiakonu kl. A. Karužiškis, diakonu kun. F. Virmauskas, arkidiakonu kun. J. J. Jakaitis iš Worcester, Mass.; pasiklausia ėjo primicijantas.

Per šv. Mišias pamokslą pasakė kun. J. J. Jakaitis.

Vietinis šv. Pranciškaus parapijos koras gražiai giedojo mišias. Solo "Tu esi kunigu į amžius" giedojo solistė J. Kriviūtė.

Po Mišių primicijantas suteikė žmonėms palaiminimą.

Puota. 5 val. po pietų parapijos sode įrengta puota kun. Juroi pagerbti, kurioje dalyvavo suvirš 1500 žmonių.

Puotą atidarė kun. Virmauskas trumpa prakalba ir pakvietė kl. Strakauską programai vesti.

Vokalinę programą dalį išpildė mažų vaikų koras ir suaugusių parapijinis koras. Gražių prakalbų patiekė kun. Urbonavičius, kun. Juškaitis, kun. Daniūnas, klierikai Karužiškis, S. Kneizys ir kiti įžymesni vietos dabuotojai.

Dovanos. Per puotą kun. Juroi suteikta dovanų nuo: mažųjų vaikų koro, parapijinio koro, mažas vaikiukas St. Baubnas nuo savęs; V. Savickas, L. Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio vardu įteikė 20 dol. auksu, o Lawrence Federacijos skyrius 100 dol. auksu.

Puota baigėsi kun. Juro kalba ir dovanomis, kurias teikė jam privatiniai asmenys.

Paskui išsiskirstę po pievą visi gražiai žaidė.

S.

Westville, Ill. — Prasidėjus anglek.:stų streikui ir mūsų miestely užstojo nedarbas, kuris tęsiasi jau kelintas mėnuo. Tačiau Vyčiai nenustoja dirbę. Ap-svairsčius, kad reikalinga yra korui "duplikatorius", tat išigijimui jo, geg. 29 d. surengta vakaras, kuriame buvo rodoma judamieji paveikslai. Pelno liko.

Vainikų dienoje (geg. 30 d.) Vyčių puikiai pa-

sizymėjo parodoje, kurioje dalyvavo viso miestelio draugijos. Vyčiai, taip suaugę, kaip ir mažieji, gražiausia pasirodė. Tai jau ne pirmas kartas. Mergaitės buvo pasirėdžiusios tautiniai su rūtų vainikėliais ant galvų, kas darė didelio įspūdžio, ypač svetimtaučiams. Nors Westvillės Vyčiai, gali sa-kyti, visi čia gimę, augę, vienok nesigėdija pasirodyti, kad jie yra tikri lietuviai. Reikia pažymėti, kad mūsų Vyčiai šiame miestelyje labai pakėlė lie-tuvių vardą. Visi svetimtaučiai žino, kad niekas taip negali pasirodyti, ar tai dainavime, ar loši-me ir tt., kaip Lietuvos Vyčiai.

Neužilgo Vyčiai galės didžiuotis svetaine, kurią jų tėveliai, parapijonai, baigia statyti. Tai bus gražiausia įstaiga Westvillėj. Joj galėsime daug daugiau nuveikti.

Pradėjome jau mokyties veiklą "Valkata", ku-rį lošime laike atidarymo naujos svetainės.

Mūsų gerb. varg., M. Santarui, sugrįžus iš atos-togų, viskas geriau sekasi.

Birž. 25 d. kuopa rengia išvažiavimą 10 metų Organizacijos gyvavimu sukaktuvėms paminėti.

Korespondentė.

Sheboygan, Wis. Birželio 12 d. įvyko Liet. Vy-čių 51 kuopos susirinkimas. Nutarta surengti pik-ninką liepos 23 d. Pain Woods girioje. Susirinki-man atsilankė Šv. Onos dr-jos atstovė tikslu kviesti Vyčius bendrai rengti pikninką. Pakvietimas mie-lai priimtas.

S. R.

Protokolas.

Sekmadieny, gegužio 7 d., 1922 m., 2 val. po pietų, Šv. Jurgio bažnytinėj svetainėj (St. James Ave. Norwood, Mass.) įvyko L. Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio metinis suvažiavimas.

Neatvykus pirmininkui V. Stankui, suvažiavimą atidarė vice-pirmininkė Z. Glineckienė. Maldą at-kalbėjo kun. V. K. Taškūnas ir trumpa jausminga prakalba pasveikino suvažiavusius atstovus, po ko sudainuota Vyčių imnas. Pianu akomponavo A. Stašaičiūtė.

Posėdžiui vesti išrinkta: pirm. I. Kulikaitis, pagelb. K. Kiškis, rašt., Ona Sideravičiūtė, pagelb., Z. Stro-kaitė, mandatų ir įnešimų kom. A. Stašaičiūtė ir A. Sliuziūtė. tvarkdarys A. Šidlauskas.

Atstovai atvyko iš:

Athol, Mass., 10-tos kp.: Jonas Navickas;

So. Boston, Mass., 17-tos kp.: V. Medonis, S. Znotinas, J. Glinskas, K. Gervelis, J. Skudris, S. Motejūnaitė, K. Kiškis, Z. Glineckienė, V. Valatka, A. Bendoraitis, M. Sakalauskaitė, V. Savickas, N. Dusevičiūtė.

Cambridge, Mass., 18-tos kp.: V. Sereika, P. Radaitis, J. Kalinauskas, A. Sliužiūtė, Z. Strokaitė.

Nashua, N. H., 20-tos kp.: Ona Bugailaitė.

Worcester, Mass., 26-tos kp.: V. Stankus, J. K. Bačis, P. Puišys, V. Dzedulionis, M. Kazlauskas, J. Svirskis, M. Civinskas.

Norwood, Mass., 27 kp.: A. Stašaitė, A. Keišiūtė, J. Kavaliauskas, A. Šidlauskas, K. Kašėta, J. Venckus, A. F. Kavaliauskas.

Lawrence, Mass., 78-tos kp.: O. Sidaravičiūtė, I. Kulikaitis.

Kuopos 1-ma iš Montello, 2-ra iš Lewiston, Me. ir 69-ta iš Pittsfield, Mass, atstovų neprisiuntė.

Skaitoma protokolas iš praeito suvažiavimo, kuris vienbalsiai priimtas.

Reikalai su buvusiu pirmininku, A. Ambrozaičiu, atidėta ant toliaus.

K. Kiškis, gegužinės (pikninko) komisijos narys išdavė raportą, kad vieta gegužinei paimta Pinehurst Park, Birelica, Mass. Visa kas gegužinei reikalinga parūpinta. Daug draugijų, korų ir svečių yra pasizadėję dalyvauti. Tikimasi, kad gegužinė bus sėkminga.

Iš kuopų raportų pasirodė, kad šiuosmet kuopos daugiau nuveikė savo pašaukime ir žymiai paauugo narių skaičiumi.

Skaitoma pasveikinimai nuo: 18-tos kp. Cambridge, Mass. ir Centro Pirmininko kun. P. M. Juro. Sveikinimai priimti didelį delnų plojimu.

K. Jonaitis prisiuntė laišką, prašydamas, kad Apskritys padengtų jo lėšas į L. Vyčių 9-tą Seimą. Laiškas priimtas. Atsilyginti su K. Jonaičiu įgaliota Apskr. valdyba.

Skaitoma laiškas nuo A. L. R. K. F. Naujosios Anglijos Apskričio skyriaus. Šis laiškas buvo nepaprastas ir skaudžiai palietė L. Vyčius, dėl rengimos Apskričio gegužinės liepos 4. Nutarta atsakyti.

Suvažiavimas vienbalsiai užgyrė liepos 4 d. kaip patogiausią dieną Apskričio gegužinei. To nutarimo Apskritys visados laikysis.

Priimti naujus narius sulig ceremonialo atidėta ant toliaus.

Valdyba įgaliota pakviesti Apskričiui dvasios vadą.

Kun. P. M. Jurui suteikta auka \$20.00.

Sutverti Apskričio korą. Rūpintis tuo reikalu pavesta L. V. 78-tai kp. ir iš suvažiavusių darinkta šie 17-tos kp. — K. Gervelis, 18-tos kp. — A. Šliužiūtė, 26-tos kp. — V. Stankus, 27-tos kp. — A. Stašaičiūtė, 20-tos kp. — O. Bugailaitė.

L. Vyčių Naujosios Anglijos Apskritys išreiškia nepasitenkinimą ir pageidauja, kad Centro Raštininkas skelbtų "Vyty" Organizacijos finansinį stavį ir spaustuvės reikalus.

Valdybų raportai vienbalsiai priimti. Iš raštinninkės ir išdininkės raportų paaiškėjo, kad Apskr. izde dabar yra \$137.72: pinigais, \$87.72 ir L. L. paskolos bonas \$50.00.

Sekančiam suvažiavimui vietą nuskirs valdyba. Inešimai ateisiančiam Seimui:

Kad Seimo vedėjams nebūtų mokestis mokama.

Pagaminti agitatyviškų lapelių gavimui naujų narių.

Pagreitint realizuoti praeito Seimo užgirtą \$10,000.000 paskolą nuosavai spaustuvei steigti.

Valdyba: Pirmininkas — V. Stankus, pagalb. — K. Gervelis, rašt. — Ona Sidaravičiūtė, izd. — V. Savickas, izdo globėjai — A. Stašaitė ir K. Kiškis, organizatorius — I. Kulikaitis.

Pirm. V. Stankus,

Rašt. Ona Sidaravičiūtė.

Redakcijos Atsakai.

Audros Bangai. "Jaunime organizuokimės" gavome. Ačiu. Nepamiršk, Drauge, mūsų ir toliau.

Miško Broniui (Lietuvoje). Eilėraščius gavome. Gilus ačiu.

Kukučiui. Obelaitei (Lietuvoje). Del korespondencijų gilus ačiu. Nepamirškite mūsų ir toliau.

A. K. Tauragiui. Pluoštą "Šviesos Spindulių" gavome. Ačiu.

AMERIKOS JAUNIME!

Ar esi matęs ir skaitęs Lietuvos katalikų jaunimo Pavasarininkų organą

"PAVASARĮ"

Draugės ir Draugai. Nors su jumis plačiomis jūrėmis atskirti esame, vienok mūsų, Lietuvos Pavasarininkų ir Pavasarininkų, širdys nuolat su jumis. Mus gaivina bendri troškimai, bendros idėjos — Dievui ir Tėvynei.

Mes norime užtat su jumis kuodažniausiai pasitarti, pasikalbėti. O mūsų kalba tai mūsų laikraštis "Pavasaris". Todėl, sesės ir broliai, išsirašykite mūsų "Pavasari"!

"Pavasaris" jums tekainuos vtenas doleris metams.

"Pavasaris" jums atneš iš mylimos Jūsų Tėvynės Lietuvos brangių žinių ir kilnių, karštų Lietuvos jaunimo troškimų, idėjų.

"Pavasaris" jus ir mus padarys vieną Lietuvos dūkelių ir sūnų šeimyną.

Tad, Draugės ir Draugai! siųskite po vieną dolerį šiuo adresu:

LIETUVA.

Kaunas, Ožėškienės g., 12 nr.

"Pavasario" Administracijai.

Taip-gi "Pavasari" galima išsirašyti ir "Vyčio" Administracijoj.